

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์
การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

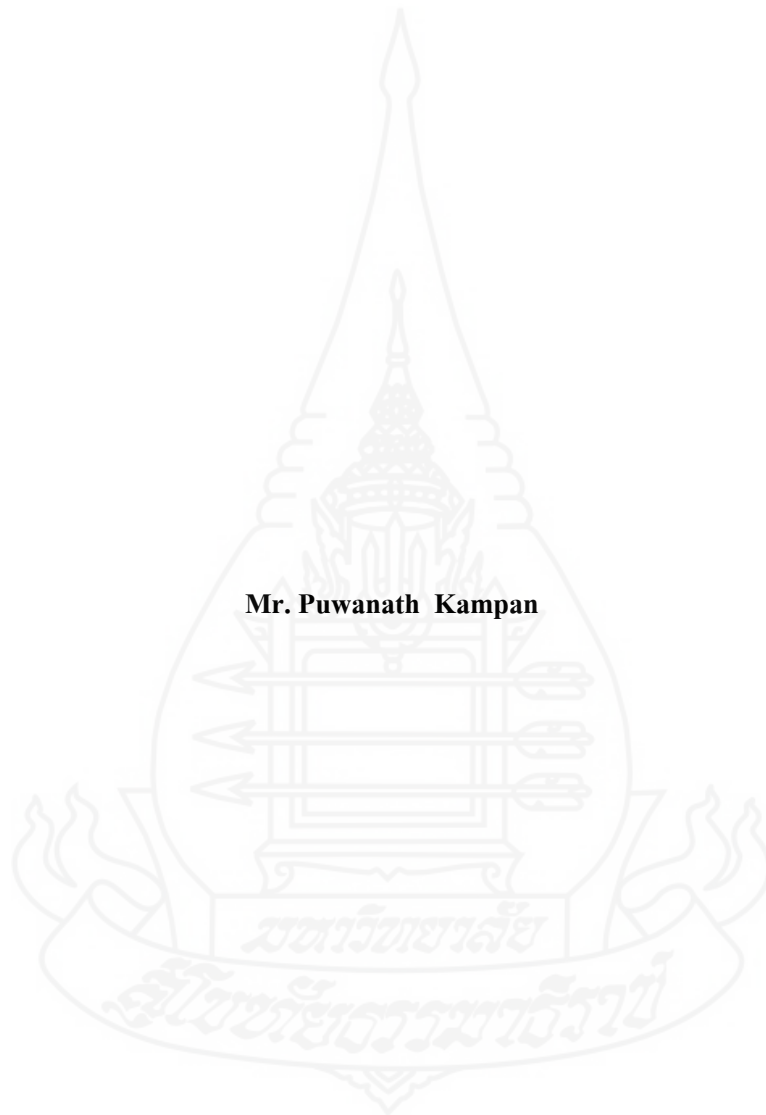
นายภูวนาท คำปิ่น

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาสหกรณ์ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2563

**Relationship between Risk Factors and Outstanding Debt of Kosampi Nakhon
Agricultural Cooperative Limited Members Kamphaeng Phet Province**

Mr. Puwanath Kampan

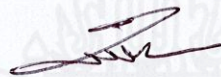
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration in Cooperatives
School of Agricultural Extension and Cooperatives
Sukhothai Thammathirat Open University

2019

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหินคั่งชำระ ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร
ชื่อและนามสกุล	นายภูวนาท คำปิ่น
แขนงวิชา	สหกรณ์
สาขาวิชา	เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์วรชัย สิงห์ฤกษ์

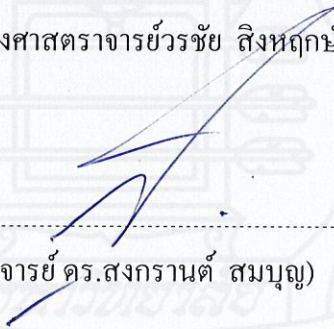
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2563

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

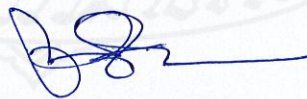
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์วรชัย สิงห์ฤกษ์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สงกรานต์ สมบุญ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.คุสิต เวชกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิก
สหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัดจังหวัด กำแพงเพชร
ผู้ศึกษา นายภูวนาท คำปิ่น รหัสนักศึกษา 2619000033 ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สหกรณ์)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์วรัชย์ สิงหฤกษ์ ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร และ 2) ระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ สมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2563 โดยศึกษาเฉพาะผู้ที่มีหนี้ค้างชำระทั้งหมด จำนวน 76 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่าสมาชิกสหกรณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41- 60 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาคต่ำกว่ามัธยมศึกษา และมีอาชีพเกษตรกรรวมทำการเพาะปลูกพืช มันสำปะหลัง มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 50,001- 100,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 50,001- 100,000 บาท หนี้สินกับ ธกส. ภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 60,001 บาท ขึ้นไป ใช้บุคคลค้ำประกันในการกู้เงินสหกรณ์ มีวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิต มีพื้นที่ทำการเกษตร 11- 20 ไร่ และ 21- 30 ไร่ ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร ภัยแล้ง ใช้สินเชื่อสหกรณ์ประเภท เงินกู้ระยะสั้น มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 20,001 - 30,000 บาท และ 30,001- 40,000 บาท และมีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 2 ปี 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิก พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ระดับความสำคัญของสาเหตุที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ พบว่า ด้านนโยบายการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ด้านพฤติกรรมของสมาชิก และด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

คำสำคัญ : หนี้ค้างชำระ สหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

Independent Study title: Relationship between Risk Factors and Outstanding Debt of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited Members Kamphaeng Phet Province

Author: Mr.Puwanath Kampan; **ID:**2619000033;

Degree: Master of Business Administration (Cooperative);

Independent Study advisor: Warachai Singharek; Associate Professor;

Academic year: 2019

Abstract

This research had the objectives to study 1) the relationship between risk factors and outstanding debt of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited members, Kamphaeng Phet province and 2) the level of possibility of the causes of outstanding debt of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited members, Kamphaeng Phet province.

This study was a quantitative research. The population of this study was 76 members who had outstanding debt status of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited on 31, March 2020. Tool used in this study was questionnaires. Data was analyzed by using statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-Square, and content analysis.

The results of the study showed that most of the members were male with the age between 41-60 years and married. Their education was lower than secondary school level. They were cassava production farmers by profession with the average annual income of 50,000-100,000 Baht, the average expense per year of 50,001–100,000 Baht and debts owed to BAAC with the total debts of 60,001 Baht or more. Guarantor was used for taking loans from the cooperative with the purpose of the loan be to use the fund for agricultural production operations. The area for agricultural production was between 11 – 20 Rai and 21– 30 Rai.

They encountered with the problems regarding the agricultural product selling, low product price, natural disasters, and draught. The credit type they took was short term loan with outstanding debt with the cooperative at 20,001 – 30,000 Baht and 30,001 – 40,000 Baht. The duration of outstanding debt was 2 years. The finding of the relationship between risk factors and the outstanding debt of members revealed that age, marriage status, level of education were related to the occurrence of outstanding debts of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited at statistically significant level of 0.05 and 2) the level important of causes affecting the outstanding debt repayment behavior of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited members found out that the political policy aspect was at the moderate level while the behavior aspect and the operation aspect of Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited was at the low level respectively.

Keywords: Outstanding Debt, Kosampi Nakhon Agricultural Cooperative Limited, Kamphaeng Phet Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้ที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์วรชัย สิงห์ฤกษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณา สละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำและติดตามตรวจแก้ไขข้อบกพร่องการศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระครั้งนี้ อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ รวมทั้งคณาจารย์สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ประสาทวิชาให้ผู้ศึกษาได้นำความรู้ มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบคุณคณะกรรมการดำเนินการ เจ้าหน้าที่และสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสุมพินคร จำกัด ที่เสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตอบแบบสอบถาม และขอบคุณสำหรับกำลังใจในและเวลาที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานและเพื่อนร่วมศึกษาแขนงวิชา สหกรณ์ทุกท่าน

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บิดา มารดา ตลอดจนบุคคลในครอบครัวทุกคนที่ได้กรุณาให้การ สนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา ซึ่งผู้ศึกษาถือว่ามีค่าเป็นอย่างยิ่ง

ท้ายสุดนี้ ผู้ศึกษาหวังว่ารายงานการศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้อง ประโยชน์ใดๆ ที่จะได้รับจากการครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอโน้มอุทิศคุณ ความดีทั้งมวลผู้มีพระคุณ และผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่าน หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาด ประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียวและขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ภูวนาท คำปิ่น

ตุลาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	3
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	4
สมมติฐานการศึกษา.....	4
ขอบเขตการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับบริหารสินเชื่อ.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้ค้างชำระในสหกรณ์.....	12
บริบทของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
ข้อมูลและแหล่งข้อมูล.....	37
เครื่องมือการศึกษา.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาระหนี้ค้ำชำระ.....	43
ตอนที่ 2 การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิก สหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง กับการเกิดหนี้ค้ำชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด.....	53
ตอนที่ 3 ระดับของปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์.....	69
ตอนที่ 4 ระดับของปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์.....	70
ตอนที่ 5 ระดับของปัจจัยด้านนโยบายการเมือง.....	71
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการศึกษา.....	73
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	84
ก แบบสอบถาม.....	85
ประวัติผู้ศึกษา.....	91

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	44
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	45
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางสมรส.....	45
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	46
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพเกษตรกรรม ที่ทำการเพาะปลูกพืช.....	46
ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี.....	47
ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี.....	48
ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินสถาบันการเงิน.....	48
ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาระหนี้สินรวมทั้งหมด.....	49
ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกหลักประกันในการกู้เงินกับสหกรณ์.....	50
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ การกู้กับสหกรณ์.....	50
ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร.....	51
ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบปัญหา ด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร.....	51
ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบปัญหา ทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร.....	52
ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสินเชื่อสหกรณ์.....	53
ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์.....	53
ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ.....	54
ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์.....	55
ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์.....	56
ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์.....	57
ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเกษตรกรรมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	59
ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อปีกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	59
ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	61
ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินสถาบันการเงินกับจำนวนหนี้ ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	62
ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างภาระหนี้สินกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	62
ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักประกันในการกู้เงินกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	63
ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์กับจำนวนหนี้ ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	65
ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของพื้นที่ทำการเกษตรกับจำนวนหนี้ ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	66
ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	67
ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์	67
ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์	68
ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์	69
ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับจำนวนหนี้ค้างชำระ ของสมาชิกสหกรณ์	70
ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์ กับการเกิดหนี้ค้างชำระ ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์	71
ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์ กับการเกิดหนี้ค้างชำระด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์	72
ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยเสี่ยง ที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระด้านนโยบายการเมือง	73

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา 4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้สถานการณ์สินค้าเกษตรของไทยในปี 2563 ยังคงถูกกดดันจากภาวะภัยแล้งและการชะลอของเศรษฐกิจโลก โดยไทยอาจยังเผชิญสภาวะแล้งสะสมต่อเนื่องจากปี 2562 ซึ่งน่าจะกระทบต่อผลผลิตข้าวนาปรังและอ้อยเป็นหลัก ในขณะที่ราคาสินค้าเกษตรภาพรวมคาดว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจัยผลักดันด้านปริมาณผลผลิตรวมที่ลดลง โดยสินค้าเกษตรสำคัญมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นในทุกรายการ แต่ยังคงมีปัจจัยกดดันจากความต้องการในตลาดโลกที่ชะลอตัวลงที่น่าจะทำให้ภาพรวมราคายังคงเติบโตในกรอบที่จำกัด

ดังนั้นรัฐบาลจึงกำหนดกรอบแนวคิดและทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการเกษตรฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ มาขยายผลและประยุกต์ใช้เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยส่งเสริมการทำการเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้เข้ามาช่วยสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพและมาตรฐาน การรวมกลุ่มเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ที่ส่วนใหญ่ยังไม่เข้มแข็ง แม้ว่าจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่การรวมกลุ่มก็ยังไม่สามารถเชื่อมโยงได้ ทำให้ยังไม่สามารถกำหนดราคาผลผลิตด้วยตนเอง รวมถึงถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ดังนั้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร โดยการรวมกลุ่มเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร จะช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับเกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน สหกรณ์มีบทบาทสำคัญที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร และสมาชิก โดยทำให้สมาชิกมีปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น จากการกู้เงินสหกรณ์ในอัตราดอกเบี้ยต่ำมาประกอบอาชีพ ทำให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินทำกินมากกว่าเดิม ทั้งในการรับความรู้เกี่ยวกับการเทคโนโลยีในการผลิต ตั้งแต่การใช้พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การใช้ปุ๋ย การใช้ยาปราบศัตรูพืช การเก็บรักษาผลผลิตอย่างมีคุณภาพ ผลผลิต ที่ได้จึงเป็นไปตามความต้องการของตลาด ส่งผลให้สมาชิก

สหกรณ์ และบุคคลในครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และการอนามัย

สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด มีสำนักงานตั้งอยู่ เลขที่ 159 หมู่ที่ 7 ตำบลเพชรชมพู อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร รหัสไปรษณีย์ 62000 จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2535 เลขทะเบียน ก 014435 มีสมาชิกแรกตั้ง 51 คน ทุนดำเนินงานแรกตั้ง 5,100.-บาท มีบัญชีสิ้นสุด 30 มิถุนายน ของทุกปี

สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ดำเนินธุรกิจ 4 ด้าน โดยจำแนกเป็น ธุรกิจสินเชื่อ ซึ่งสหกรณ์ให้เงินกู้แก่สมาชิก เพื่อนำไปลงทุนในการประกอบอาชีพหรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย เป็นการจัดหาวัสดุการเกษตรและเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นมาจำหน่ายแก่สมาชิก รวมทั้งรวบรวมผลผลิตการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของสมาชิมาจัดการขาย ธุรกิจเงินรับฝาก เป็นการส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักออมเงิน

ปัจจุบันสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด มีปัญหาหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก โดย ณ วันสิ้นปี มีลูกหนี้คงเหลือ รวม 76 สัญญา เป็นเงิน 1,097,203.64 บาท โดยจำนวนดังกล่าวเป็นลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ จำนวน 60 สัญญา เป็นเงิน 836,528.64 บาท หรือร้อยละ 76.24 ของลูกหนี้คงเหลือ ณ วันสิ้นปีทางบัญชีมีดอกเบี้ยเงินให้กู้ค้างรับ จำนวน 493,418.86 บาท และค่าปรับเงินให้กู้ค้างรับจำนวน 103,475.96 บาท ผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจ 100,613.25 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 22,136.46 บาท อย่างไรก็ตามผลกำไรดังกล่าวได้รวมดอกเบี้ยเงินให้กู้ค้างรับ จำนวน 89,983.25 บาท และค่าปรับเงินให้กู้ค้างรับ จำนวน 25,030.31 บาท ซึ่งหากไม่นำรายได้จำนวนดังกล่าวเข้าเป็นรายได้สหกรณ์แล้ว จะมีผลขาดทุนเฉพาะธุรกิจ จำนวน 14,400.51 บาท สหกรณ์ต้องตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามระเบียบนายทะเบียนสหกรณ์ว่าด้วยการบัญชีของสหกรณ์ทำให้สหกรณ์มีผลการดำเนินงานขาดทุนจากการบริหารจัดการธุรกิจสินเชื่อของสหกรณ์

การดำเนินธุรกิจของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด มีผลการดำเนินธุรกิจขาดทุน 5 ปีติดต่อกัน เมื่อสิ้นปีบัญชี ณ 30 มิถุนายน 2562 ผลการดำเนินงานขาดทุนสะสม จำนวน 3,794,349.38บาท มีทุนเรือนหุ้น 871,420 บาท มีหนี้สินทั้งสิ้น 5,634,671.63 ส่งผลให้มูลค่าหุ้นหลักขาดทุนสะสมและหักยอดหนี้แล้วมีมูลค่าติดลบ (98.20) บาท และสหกรณ์มีแนวโน้มที่จะขาดทุนอีกในปีต่อไป เนื่องจากประสบปัญหาหนี้ค้างชำระจากสมาชิกจำนวนมาก เพราะจะถูกตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ทำให้สหกรณ์มีผลการดำเนินงานขาดทุนอย่างต่อเนื่องไปอีกหลายปี ทำให้สหกรณ์ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานและดำเนินธุรกิจ อาจจะส่งผลให้สหกรณ์ไม่สามารถชำระหนี้ให้กับทางเจ้าหนี้เงินกู้ เจ้าหนี้เงินรับฝาก รวมถึงเจ้าหนี้การค้าของสหกรณ์ได้

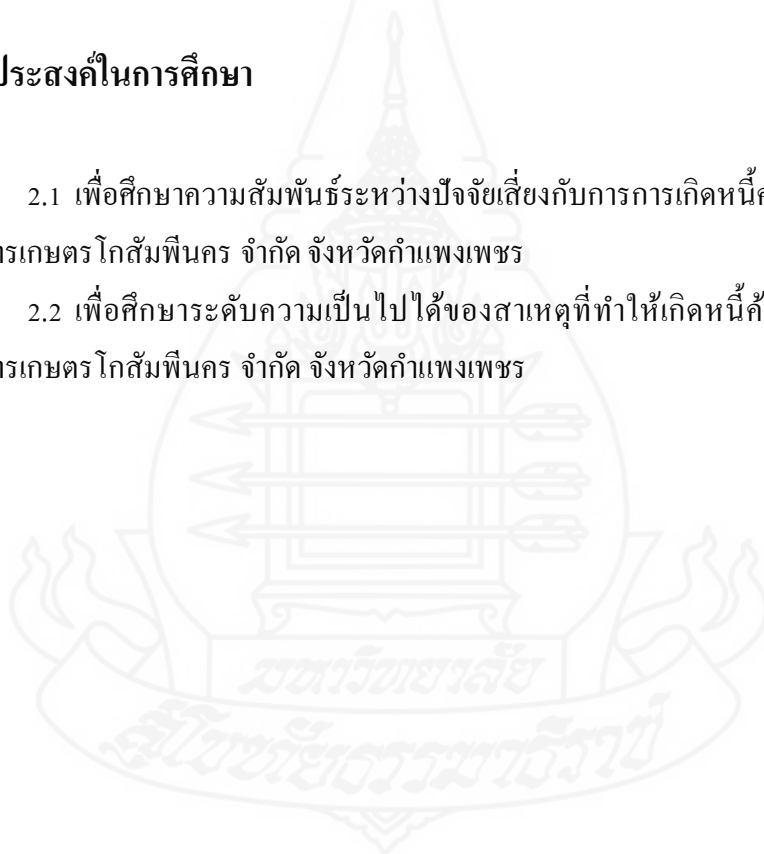
จะทำให้ภาพลักษณ์ของสหกรณ์ ขาดความน่าเชื่อถือจากสมาชิกเพิ่มมากขึ้น จนอาจส่งผลกระทบต่อในระยะยาวต่อสหกรณ์ (รายงานกิจการประจำปีสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ปี 2562)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการชำระหนี้ของสมาชิกได้ตามกำหนดเวลา และการหาสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระและเป็นแนวทางสำคัญที่จะนำมาใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหาของสมาชิก และเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการบริหารจัดการธุรกิจสินเชื่อ ของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นเจ้าของสหกรณ์ และการดำเนินงานที่เหมาะสม มีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

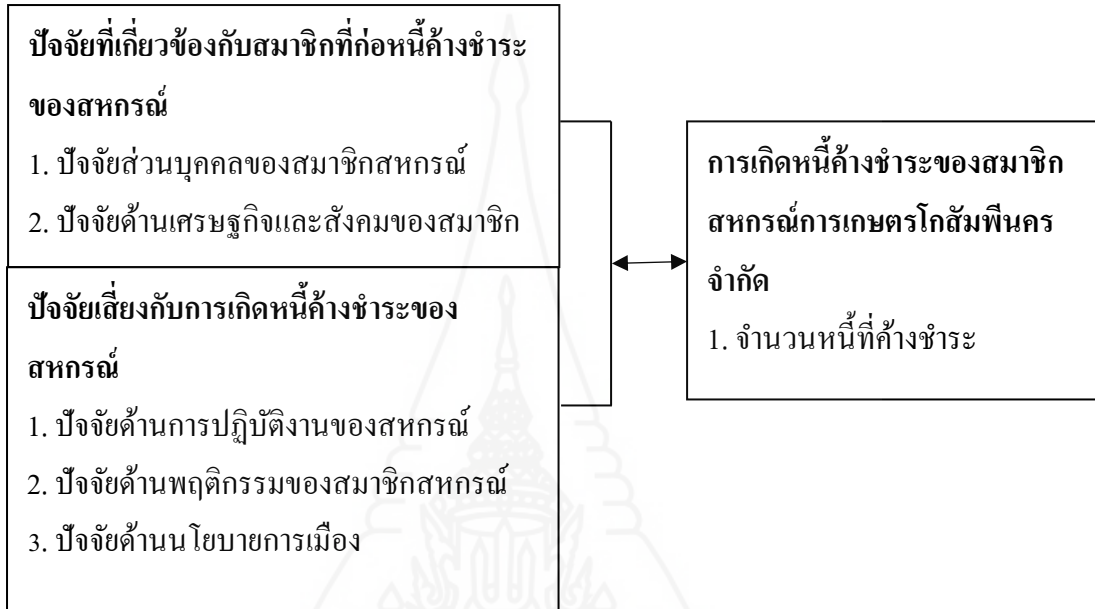
2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

2.2 เพื่อศึกษาระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพินคร จำกัด ได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. สมมติฐานการศึกษา

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพินคร จำกัด

4.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสหกรณ์คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพินคร จำกัด

4.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพินคร จำกัด

4.4 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพินคร จำกัด

4.5 ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองคาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพินคร จำกัด

5. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการมุ่งค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จำแนกการศึกษาทั้งหมด เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก
3. ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิก
4. ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์
5. ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง

5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ด้านประชากร คือ สมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จำนวน 372 ราย (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2562) โดยศึกษาเฉพาะที่มีหนี้ค้างชำระ จำนวน 76 ราย

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและจัดเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือน เมษายน – สิงหาคม 2563

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 หนี้ค้างชำระ หมายถึง หนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด โดยแบ่งเป็น ประเภทของหนี้ที่ค้างชำระ จำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ระยะเวลาหนี้ที่ค้างชำระ

6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ค้างชำระ หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิก ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ และปัจจัยด้านนโยบายการเมือง

6.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ

6.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน หนี้สินสถาบันการเงินอื่น หนี้สินรวม สภาพการถือครองที่ดิน หลักประกันการกู้เงิน วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร ปัญหาทางด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร การเกิดภัยธรรมชาติ

6.5 ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ หมายถึง ภาระหนี้สิน การส่งชำระหนี้ การใช้เงินกู้ตามวัตถุประสงค์ การก่อหนี้ การลงทุนทำการเกษตร

6.6 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ หมายถึง อัตราดอกเบี้ย การตรวจสอบการใช้เงินกู้ การติดตามทวงถาม พฤติกรรมของพนักงาน สถานที่ให้บริการของสหกรณ์ การพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

6.7 ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง หมายถึง นโยบายกองทุนหมู่บ้าน นโยบายกองทุนฟื้นฟูเกษตรกร นโยบายการพักชำระหนี้ตามมาตรการ โควิด-19 นโยบายบัตรสินเชื่อเกษตรกร การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สหกรณ์การเกษตรโกสัมพินคร จำกัด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาการชำระหนี้ของสมาชิก การบริหารจัดการหนี้ค้าง และการพัฒนาบริหารจัดการธุรกิจสินเชื่อของสหกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกำแพงเพชร รวมทั้งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับ ดูแล แนะนำส่งเสริมสหกรณ์ คณะกรรมการพนักงานและสมาชิกสหกรณ์ ในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อ ให้เกิดประโยชน์กับสหกรณ์ หรือผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ในการแนะนำส่งเสริมสหกรณ์อื่น ๆ

7.3 เพื่อนำผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการส่งเสริมธุรกิจสินเชื่อ และการให้บริการเงินกู้ตลอดจนการจัดสวัสดิการแก่สมาชิกสหกรณ์ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรม จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากบทความ หนังสือ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และการสืบค้นจากข้อมูล สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้เป็นแนวทางของการวิจัย ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับบริหารสินเชื่อ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้ค้างชำระในสหกรณ์
3. บริบทของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับบริหารสินเชื่อ

1.1 ความหมายของสินเชื่อ

ความหมายของสินเชื่อ สินเชื่อเพื่อการเกษตร และนโยบายการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ (คู่มือการปฏิบัติงานสินเชื่อสหกรณ์,2557:1-2)

สินเชื่อ (Credit) ในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ความเชื่อถือซึ่งทำให้บุคคลฝ่ายหนึ่งยอมมอบของหรือบริการหรือจำนวนหนึ่งให้เพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งช่วงเวลาหนึ่ง

สินเชื่อเพื่อการเกษตร หมายถึง การกู้ยืมเงินของเกษตรกรเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเกษตรกรรม หรือเพื่อช่วยในการผลิตและการขายผลิตผลเกษตรกรรมการให้สินเชื่อนั้นอาจให้เป็นเงินสดหรือให้เป็นสิ่งของ เช่น พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย หรือวัสดุทางการเกษตรอื่นๆ เป็นต้น

สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย (คู่มือการบริหารสินเชื่อสหกรณ์,2561:10) ได้สรุปความหมายของสินเชื่อ ดังนี้

ธุรกิจสินเชื่อเป็นธุรกิจที่สำคัญและเป็นธุรกิจที่สำคัญและเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้แก่สหกรณ์ ผลการดำเนินงาน และความสามารถในการหารายได้ของสหกรณ์ส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่

กับความสำเร็จและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจสินเชื่อซึ่งส่งผลให้สหกรณ์เข้มแข็งและสมาชิกพึงพอใจ สหกรณ์จึงกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บริการสมาชิก

สินเชื่อ หมายถึง ความเชื่อถือ ซึ่งให้บุคคลฝ่ายหนึ่งยอมมอบสิ่งของ การบริการ หรือเงินจำนวนหนึ่งให้เพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ชั่วระยะเวลาหนึ่ง

การบริหารสินเชื่อ หมายถึง การพิจารณาสินเชื่อ การอนุมัติสินเชื่อและการเร่งรัดติดตามหนี้

ธุรกิจสินเชื่อ หมายถึง การที่สหกรณ์จัดหาแหล่งเงินกู้ หรือนำเงินฝากของสมาชิก มาให้สมาชิกกู้เพื่อไปลงทุน ประกอบอาชีพ หรือใช้จ่ายในครัวเรือน

สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans) หมายถึง สินเชื่อด้วยคุณภาพหรือลูกหนี้ NPL ซึ่งตามระเบียบนายทะเบียนสหกรณ์ ว่าด้วยการจัดชั้นคุณภาพลูกหนี้ และการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ พ.ศ.2544 ได้กำหนดให้บังคับใช้กับสหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์เครดิตยูเนียนที่เรียกเก็บเงินงวดชำระหนี้จากสมาชิกโดยการหักเงิน ณ ที่จ่าย ได้ให้ความหมายไว้ หมายกรณี เช่น เป็นลูกหนี้ค้างชำระต้นเงิน และ/หรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลาติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ หรือลูกหนี้ซึ่งสหกรณ์ได้ฟ้องดำเนินคดี ฯลฯ เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า **สินเชื่อ** หมายถึง สินค้าหรือบริการที่สหกรณ์ได้นำมาให้สมาชิกกู้เพื่อไปลงทุนหรือไปประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม โดยมีทั้งลักษณะที่เป็นเงินสด สิ่งของ วัสดุทางการเกษตร

1.2 หลักการบริหารสินเชื่อ (พรรณฎา ฐวนิมิตรกุล,2552)

หลักสำคัญในการบริหารสินเชื่อของสถาบันการเงิน โดยทั่วไปแล้วจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความมั่นคง(Security) คือ หลักประกันการชำระหนี้คืนเงินกู้
2. สภาพคล่อง(Liquidity) คือ การดำรงไว้ซึ่งสภาพคล่องของสถาบันการเงิน
3. ผลประโยชน์(Profitability) คือ ชีตความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์ที่

ถือครอง

องค์ประกอบ 3 ประการข้างต้น เกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับการกระจายการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท(Portfolio of Assets) เพื่อลดความเสี่ยง และคาดหวังผลตอบแทนที่แตกต่างกันไปตามภาวะตลาดนอกเหนือจากเงินสด อาคาร สิ่งปลูกสร้าง และภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน สิ่งเหล่านี้ ต่างมีผลกระทบต่อการจัดการด้านสภาพคล่องและชิตความสามารถในการทำกำไรให้กับสถาบันการเงินซึ่งจำเป็นต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้านหลายสาขา

หลักในการอนุมัติสินเชื่อมีหลายแนวทางด้วยกัน แต่ที่ นิยมจะมี 2 แนวทาง ได้แก่ หลัก 5Cs และหลัก 3P ในเบื้องต้นสถาบันการเงินมักใช้ข้อมูลจากทั้งใบสมัครขอสินเชื่อของผู้ขอสินเชื่อจากเอกสารประกอบ และข้อมูลจากเครดิตบูโร เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงประกอบการตัดสินใจว่าผู้ขอสินเชื่อจะเป็นลูกค้าที่เมื่อรับเงินกู้ไปแล้วจะมีความสามารถในการจ่ายเงิน ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งสถาบันการเงินเกือบทุกรายมักจะใช้หลัก 5 Cs ในการประเมินเครดิตของผู้ขอสินเชื่อซึ่ง 5Cs ที่ว่านี้ประกอบด้วย

1. **คุณลักษณะหรือวินัยในการใช้และการชำระสินเชื่อในอดีต (Character หรือ Credit Reputation)** บ่งบอกถึงการรักษาสัญญาในการใช้สินเชื่อ ความซื่อสัตย์ และความจริงใจ หากขาดข้อนี้ ไปโอกาสการเกิดหนี้สูญของธนาคารย่อมสูงขึ้นตาม

2. **ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity)** ความสามารถในการชำระหนี้ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาให้สินเชื่อ ลูกหนี้ที่ปราศจากความสามารถในการชำระหนี้ ย่อมก่อให้เกิดยอดหนี้ ค้างชำระ ธนาคารจึงต้องประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ของลูกหนี้ เป็นประเภทต่างๆดังนี้

2.1 **ความสามารถในการชำระหนี้ ของบุคคลธรรมดา** การประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ของบุคคลธรรมดา พิจารณาได้จาก รายได้ประจำ หมายถึง เงินเดือน และรายได้อื่นๆ ที่ได้รับอย่างสม่ำเสมอ และรายได้นั้นสามารถนำมาใช้ชำระหนี้ได้ พิจารณาได้จาก ลักษณะของงานที่ทำพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ความมั่นคง อายุงาน และความก้าวหน้าของงาน ที่ทำรายได้ที่ได้รับต้องเพียงพอต่อหนี้สินที่มีอยู่หนี้สินที่มีอยู่ หมายถึง ภาระผูกพันที่มีอยู่ก่อนที่จะกู้เงินรูปแบบของค่าใช้จ่าย หมายถึง ภาวะที่ ผู้ มีรายได้ต้องรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่าย เพื่อเหลือรายได้สำหรับการชำระหนี้

2.2 **ความสามารถในการชำระหนี้ ของธุรกิจ** พิจารณาได้จากอัตราส่วนทางการเงิน ดังนี้

2.2.1 อัตราสภาพคล่อง (Liquidity Ratio)

2.2.2 อัตราส่วนหนี้สินและความคุ้มครองรายจ่ายประจำ (Debt and Coverage Ratio)

2.2.3 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)

2.2.4 อัตราส่วนความเจริญเติบโตและอื่นๆ (Growth and Others)

3. **เงินทุนหรือหลักทรัพย์ (Capital)** คือ เงินทุน หรือสินทรัพย์ หรือเงินฝากของผู้ขอสินเชื่อ ที่สามารถนำมาลงทุนในธุรกิจได้โดยที่ไม่ต้องกู้ยืมเงิน แต่จะส่งผลให้มีการหมุนเวียนน้อย ทำให้กำไรของกิจการน้อยลงลงตามไปด้วย ผู้ประกอบการจึงทำการกู้ยืมตามกำลัง

ความสามารถ ถ้าใช้เงินกู้ ยืมที่สูง ธุรกิจอาจประสบปัญหาเงินหมุนเวียนไม่เพียงพอ เพราะต้องนำกำไรที่เกิดขึ้นไปชำระเงินกู้แก่เจ้าหนี้เงินกู้ ถ้ากำไรธุรกิจน้อยอาจประสบผลขาดทุนได้

4. ภาวะการณ์ (Conditions) คือ ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขอื่นที่มีผลกระทบต่อรายได้ อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอาชีพหรือเงื่อนไขในการกู้ เช่น ในสถานะของเงินเพื่อที่เพิ่มสูงขึ้นจะทำให้รายได้สุทธิลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการชำระเงินกู้ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลในการควบคุม ยกเลิก ส่งเสริม เพิ่มกฎข้อบังคับ ซึ่งสถาบันการเงินจะต้องคำนึงในการพิจารณาสินเชื่อ

5. หลักประกัน (Collateral) คือ หลักทรัพย์ค้ำประกันที่เป็นทรัพย์สินซึ่งผู้กู้จะนำมาเป็นหลักประกันไว้กับธนาคาร เพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจและลดความเสี่ยงหากผู้ขอสินเชื่อไม่ชำระหนี้ ตามกำหนด ก็สามารถนำมาขายทอดตลาดได้ตามที่ กฎหมายกำหนดส่วนใหญ่มักจะเป็นทรัพย์สินถาวร เช่น ที่ดิน เครื่องจักร อาคาร ยานพาหนะในการพิจารณาสินเชื่อมีหลักเกณฑ์ 3P ที่ทางสถาบันการเงินจะพิจารณาผู้ขอสินเชื่อ ว่ามีความเหมาะสมในการอนุมัติให้หรือไม่นั้นพิจารณาจากหลัก 3P คือ

1. **วัตถุประสงค์ (purpose)** โดยพิจารณาว่าเงิน สินเชื่อชนิดของสินเชื่อที่จะนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนหรือเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร จะมีเรื่องบ่งชี้ อะไรหรือไม่ว่าสินเชื่อที่ขอกู้ อาจนำไปไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

2. **การชำระคืน (payment)** คือ ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ จะสามารถชำระคืนได้ตามกำหนดหรือไม่ ระยะเวลาที่ขอมานเพื่อผ่อนชำระสินเชื่อนั้นมากหรือน้อยไปหรือไม่ที่จะชำระคืนกำหนดชำระเป็นงวดหรือจะชำระครั้งเดียว และความน่าเชื่อถือของผู้ขอสินเชื่อ สำหรับการปฏิบัติตามข้อตกลง

3. **การป้องกันความเสี่ยง (protection)** เป็นสิ่งที่ทางสถาบันการเงินให้ความสำคัญเพราะทางสถาบันการเงินผู้ให้สินเชื่อ จะพิจารณาถึงความเสี่ยงที่ผู้ขอสินเชื่อไม่สามารถชำระหนี้ สินคืนได้ รวมถึงพิจารณาถึงความเสี่ยงของธุรกิจด้วย เพราะเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทั้งต่อธุรกิจและต่อตัวของผู้ขอสินเชื่อ และการป้องกันความเสี่ยงทำโดยการประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ค้ำประกันไว้ให้มีมูลค่าเพียงพอต่อหนี้สินที่เกิดขึ้น

1.3 การพิจารณาให้สินเชื่อของสหกรณ์

ประเมศวร์ อินทรชุมนุม (2557:1-8) การพิจารณาให้สินเชื่อของสหกรณ์ในเบื้องต้น ผู้กู้มีหน้าที่ ดังนี้

1.3.1 หน้าที่ต้องศึกษาเสียก่อนว่า “ผู้กู้” เป็นใคร การพิจารณาว่าผู้กู้เป็นใครมีฐานสัมมาอาชีพแบบใด คุณลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร วางใจได้เพียงใด เพราะนี่คือพื้นฐานประการแรก

ที่ผู้ให้กู้จะต้องพิจารณา หากผู้ให้กู้ไม่รู้จักว่าผู้กู้เป็นใครแล้ว โดยปกติผู้ให้กู้คงไม่ให้กู้เพราะจะแน่ใจได้อย่างไรว่าจะได้เงินต้นคืน การกู้เงินจากสถาบันการเงินนั้นสถาบันการเงินจะให้ผู้กู้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวิถีชีวิตของตน ทั้งยังต้องการเอกสารต่าง ๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประชาชน และเอกสารรับรองรายได้เป็นที่ตั้ง นี่คือการพยายามทำความรู้จักผู้กู้และเป็นฐานการคำนวณเงินที่ควรให้กู้นั่นเอง เพราะอย่างน้อยก็พอจะมั่นใจได้ว่าจะได้เงินต้นและผลประโยชน์คืน

1.3.2 หน้าที่ที่จะต้องพิจารณาว่าผู้กู้เงิน ไปเพื่อการอันใด โดยปกติในการกู้เงินของสมาชิกสหกรณ์ก็เน้นวัตถุประสงค์ของการกู้ว่า “กู้เงินไปเพื่อการอันจำเป็นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก” นั้นย่อมาหมายความว่าสมาชิกควรกู้เงินจากสหกรณ์ไปเพื่อเป็นทุนในการก่อให้เกิดรายได้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็อาจเพื่อการอันจำเป็นในครอบครัวซึ่งกรณีนี้อาจก่อให้เกิดรายได้หรือไม่เกิดรายได้ก็ได้ แต่ทั้งหลายทั้งปวงต้องเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสหกรณ์และครอบครัวนั้นแต่ในทางปฏิบัติกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์มักจะเน้นไปที่ความจำเป็นของสมาชิกมากกว่าการก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งต่างไปจากกลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่ให้ความสำคัญในการสร้างรายได้มากกว่าการอย่างอื่น หนี้เงินกู้ส่วนใหญ่ของสหกรณ์ออมทรัพย์จึงเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่สมาชิก บางครั้งอาจกลายเป็นการนำเงินได้ในอนาคตมาบริโภคในปัจจุบันเกินควร จนทำให้หลายคนหมดเงินในอนาคตหรือเสียอนาคตที่งดงามไปเสียเลยทีเดียว ดังนั้นคณะกรรมการเงินกู้ควรต้องเพิ่มความสำคัญในการพิจารณาประเด็นหลักนี้เสียก่อนว่ากู้ไปเพื่อการอันจำเป็นจริง ๆ หรือไม่หรือเพียงเป็นข้ออ้าง หรือเพื่อการสร้างรายได้ที่เป็นไปได้จริงหรือไม่ ถ้าเป็นกรณีเพื่อหารายได้ กรรมการเงินกู้ก็ต้องสามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความเสี่ยงในการลงทุนได้ด้วย เพราะกรรมการสหกรณ์มีหน้าที่สร้างความมั่นคงแก่สมาชิก ช่วยเหลือสนับสนุนให้สมาชิกมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และดูแลวินัยการเงินของสมาชิกภายใต้กรอบอุดมการณ์และวิธีการสหกรณ์มิใช่เพียงแค่ “ตราয়ทางการบริหาร” สำหรับการกู้เงินของสถาบันการเงินอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกันวัตถุประสงค์ของสถาบันการเงินแต่ละประเภทยังมีวัตถุประสงค์ของการให้กู้ต่างกัน ธนาคารทั่วไปจะให้กู้โดยมีวัตถุประสงค์รวมเพื่อประโยชน์ทางการค้าของผู้ให้กู้เป็นสำคัญ แต่บางธนาคารก็มีวัตถุประสงค์เฉพาะพิเศษแตกต่างออกไป เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ยังเน้นลงไปที่การผลิตทางด้านเกษตรกรรมและการร่วมตัวของกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์เป็นหลัก หรือธนาคารอาคารสงเคราะห์ก็จะเน้นวัตถุประสงค์ของการกู้เพื่อที่อยู่อาศัยเป็น ดังนั้นผู้ให้กู้หรือนายทุนเจ้าของเงินจะต้องให้ความสำคัญต่อข้อพิจารณาเรื่องวัตถุประสงค์ของการให้กู้อย่างมากอย่างมาก เพราะนั่นหมายถึงความสามารถดำเนินกิจการในธุรกิจของผู้ให้กู้ที่จะไม่ให้เกิดหนี้สูญในธุรกิจการเงินของคนที่ใช้เงินต่อเงินให้เกิดการหมุนเวียนของเงินทุนเพื่อสร้างกำไร

1.3.3 หน้าที่จะต้องพิจารณาว่าผู้กู้มีศักยภาพในการชำระหนี้เพียงใดความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ที่จะคืนเงินกู้แก่ผู้ให้กู้หรือเจ้าหนี้ภายในระยะเวลาที่เจ้าหนี้กำหนดได้นั้น มีเงื่อนไขหลัก 3 เรื่อง ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิก
2. ความสามารถในการดำรงชีพของสมาชิกและครอบครัว
3. ความสามารถในการเก็บออมของสมาชิก

1.3.4 หน้าที่ที่จะต้องพิจารณาว่าผู้กู้มีหลักประกันในการชำระหนี้หรือไม่ ผู้ให้กู้จึงใช้วิธีการเรียกหลักประกันเพิ่มเติมจากผู้กู้ ไม่ว่าจะหลักประกันที่เป็นบุคคลหรือหลักทรัพย์สินบางครั้งเห็นได้ชัดว่าหลักประกันอาจเกินจำนวนหนี้ที่ปล่อยกู้

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้ค้างชำระในสหกรณ์

2.1 มูลเหตุที่เกิดของการค้างชำระหนี้

วนิดา จันทวงศ์ (2550:14-15) กล่าวว่า การค้างชำระหนี้ของลูกหนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำเนินการของธนาคาร เนื่องจากการอำนวยการสินเชื่อแก่ลูกค้าที่มาขอสินเชื่อ แม้ว่าได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้แล้วก็ตาม แต่ยังมีปัจจัยที่ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดที่ระบุไว้ในสัญญา ธนาคารเองก็มีระบบตรวจสอบติดตามหนี้ภายหลังจากที่ได้ให้กู้แล้วซึ่งต้องหาวิธีการหรือมาตรการในการควบคุมหนี้ค้างชำระให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินเป้าหมายที่กำหนด มูลเหตุของการค้างชำระหนี้พอจะสรุปได้ ดังนี้

2.1.1 **มูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก** ได้แก่ ปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ หากปัจจัยดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปย่อมส่งผลกระทบต่อตัวลูกหนี้ ได้แก่

1) **ภาวะเศรษฐกิจ** เป็นปัญหาสำคัญของการประกอบธุรกิจ หากภาวะเศรษฐกิจดี ย่อมส่งผลให้การประกอบธุรกิจมีการขยายตัวและเจริญรุ่งเรือง หากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำหรือซบเซาย่อมส่งผลให้เกิดการชะลอตัวทำให้ทางธุรกิจและการจ้างงานน้อยลง รายได้ของบุคคลลดลงตาม

2) **นโยบายของรัฐบาล** การดำเนินธุรกิจย่อมต้องเป็นไปในขอบเขตแห่งกฎหมายธุรกิจบางชนิดรัฐบาลอาจเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชนก็อาจจะกำหนดให้มีการควบคุมราคาสินค้า เช่น ปูนซีเมนต์ น้ำตาล เป็นต้น การกระทำเช่นนี้ย่อมเป็นผลดีต่อผู้บริโภค แต่ถ้ามีปัจจัยอื่นเปลี่ยนแปลง รัฐบาลจะต้องพิจารณาเพื่อปรับนโยบายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น ถ้าต้นทุนของสินค้าที่ถูกควบคุมราคาสูง ก็ต้องขยับราคาควบคุมให้สูงขึ้นบ้าง

ถ้าผู้ประกอบการไม่มีกำไรอาจทำให้ไม่มีกำลังใจจะขยายการผลิต เพื่อผลิตสินค้าเพิ่มขึ้นไว้รับความต้องการที่จะสูงขึ้นในอนาคตในด้านภาษีอากร ถ้ามีการปรับปรุงภาษีอากรให้ทันต่อสภาวการณ์ ก็จะเป็นการช่วยเหลือธุรกิจ เช่น การตั้งกำแพงภาษีเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมภายในประเทศ นโยบายมาตรการทางการเงินที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น

3) **ค่านิยมและเทคโนโลยี** การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งสองแม้ว่าคู่เป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็อาจจะทำให้ธุรกิจบางประเภทเกิดปัญหาขึ้นได้ โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น เมื่อผู้บริโภคมีค่านิยมเปลี่ยนแปลงไป หรือทางด้านเทคโนโลยี เช่น อุตสาหกรรมประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

4) **ภัยธรรมชาติ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด** เช่น ไฟไหม้ ภัยจากน้ำท่วม ผลผลิตได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ

2.1.2 มลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายใน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในธนาคาร ที่เป็นผู้ปล่อยสินเชื่อเองและสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่

1) **การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย** อาจทำให้ผู้รับภาระดอกเบี้ยที่เปลี่ยนไปด้วยหากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ภาระดอกเบี้ยก็จะเพิ่มขึ้น ผู้กู้ต้องใช้เวลานานกว่าเดิมในการชำระหนี้ให้หมดไป ความเสี่ยงต่อการค้างชำระยิ่งสูงขึ้น

2) **การประเมินราคาหลักทรัพย์ที่ไม่เหมาะสม** เช่น การประเมินราคาหลักประกันที่สูงเกินไป หลักทรัพย์ค้ำประกันไม่มีสภาพคล่อง ทำให้ผู้กู้ได้รับการอนุมัติวงเงินที่หลักทรัพย์ค้ำประกันไม่คุ้มกับมูลหนี้ ประเมินหลักทรัพย์เกินความจำเป็นหรือเกินความสามารถในการชำระหนี้ทำให้ผู้กู้ไม่คำนึงถึงการสูญเสียหลักทรัพย์ที่ค้ำประกันไว้

3) **ระบบการติดตามและควบคุมหนี้ของธนาคารไม่มีประสิทธิภาพ**

4) **การอำนวยการสินเชื่อของธนาคารที่ไม่มีการกลั่นกรองที่ดี** เช่น เจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์ การดำเนินงานที่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ

2.1.3 มลเหตุที่เกิดจากตัวลูกหนี้ ได้แก่

1) **การที่ลูกหนี้นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม** เช่น การนำไปลงทุนเพื่อเก็งกำไรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง ผลประโยชน์หรือกำไรที่ผู้กู้เก็งไว้ก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

2) **การย้ายถิ่นที่อยู่** การเปลี่ยนงานการถูกเลิกจ้างงาน ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ที่มีอยู่ได้

3) **ลูกหนี้ถึงแก่กรรมหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง** ทูพพลภาพ สภาพครอบครัวหย่าร้าง ทำให้ภาระการใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงได้

- 4) ลูกหนี้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีหนี้สินภายนอกมาก
- 5) ลูกหนี้ทำการค้าเกินตัวหรือหวังผลเลิศในธุรกิจมากเกินไป ภาระเงินงวดที่คาดไว้อาจเกินความสามารถในการชำระหนี้ได้
- 6) การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร เป็นผลให้การดำเนินงานของธุรกิจจะงักงันการตัดสินใจดำเนินงานต่างๆ ไม่รวดเร็ว
- 7) การทุจริตของผู้บริหารกิจการ คิดถึงผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม สภาพธุรกิจที่แท้จริงไม่เปิดเผย จึงยากต่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ทันกับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- 8) ลูกหนี้เจตนาบิดพลิ้วไม่ยอมชำระหนี้ หรือนำเงินไปชำระหนี้ภายนอกก่อนนำเงินไปชำระคืนแก่ธนาคาร

2.2 แนวทางการบริหารหนี้ค้างชำระในสหกรณ์

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (คู่มือการบริหารสินเชื่อและแนวทางแก้ไขปัญหาลูกหนี้เงินให้กู้ที่ผิดนัดชำระหนี้, 2551:1-11) ได้กล่าวถึง แนวทางการบริหารหนี้ค้างชำระในสหกรณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การวิเคราะห์ลูกหนี้และศักยภาพของลูกหนี้ ข้อมูลที่สหกรณ์ควรนำมาใช้ในการวิเคราะห์ลูกหนี้ค้างชำระแต่ละรายนั้น จะต้องรู้อยู่ได้ รายจ่ายของสมาชิก ทรัพย์สิน หนี้สิน หลักประกัน สาเหตุที่ผิดปกติกู้ที่เกิดขึ้นในตัวลูกหนี้ ก่อให้เกิดหนี้ค้างชำระ ดังนั้น กระบวนการวิเคราะห์สภาพปัญหาลูกหนี้ ควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดตัวผู้รับผิดชอบ
- 2) กำหนดเป้าหมาย
- 3) สอบทานหนี้
- 4) วิเคราะห์ลูกหนี้และกำหนดศักยภาพ
- 5) กำหนดกลยุทธ์ในการแก้ไขหนี้
- 6) ปฏิบัติตามกลยุทธ์
- 7) ประเมินผลปฏิบัติงานและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์

2.2.2 การวิเคราะห์ปัญหาลูกหนี้ วิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) สอบทานหนี้ทุกราย
- 2) วิเคราะห์และคัดแยกลูกหนี้เข้าสู่มาตรการแก้ไข
- 3) ดำเนินการจัดการแก้ไข
- 4) ติดตาม ควบคุม แนะนำ กำกับและประเมินผล

2.2.3 องค์ประกอบในการวิเคราะห์

- 1) วิเคราะห์ศักยภาพของลูกหนี้ เป็นการวัดความสามารถและความตั้งใจในการชำระหนี้ของสมาชิก เช่น รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน ประวัติการชำระหนี้
- 2) วิเคราะห์เหตุผิดปกติในตัวลูกหนี้ เช่น ย้ายที่อยู่ ตาย เป็นหนี้นอกระบบ เลิกประกอบอาชีพ ถูกเจ้าหนี้ดำเนินคดี เจตนาบิดพลิ้ว
- 3) วิเคราะห์หลักประกันและทรัพย์สินของลูกหนี้ แบ่งเป็น
 - (1) หลักประกันค้ำหนี้
 - (2) หลักประกันไม่ค้ำหนี้
 - (3) ไม่มีหลักประกัน
- 4) กำหนดกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระ เช่น
 - (1) ให้ชำระหนี้เก่าและให้สินเชื่อนี้ใหม่
 - (2) การขยายกรอบเวลาชำระหนี้
 - (3) การเปลี่ยนตัวลูกหนี้
 - (4) การขายที่ดินบางแปลงชำระหนี้
 - (5) การแยกความรับผิดชอบ
 - (6) การลดเงินต้น
 - (7) การลดดอกเบี้ย ลดค่าปรับ ยกเลิกค่าปรับ
 - (8) การโอนทรัพย์สินชำระหนี้
 - (9) การดำเนินคดีและบังคับคดี
 - (10) การให้สหกรณ์ซื้อที่ดิน
 - (11) การตัดหนี้สูญ

2.2.4 กลุ่มลูกหนี้ค้างชำระที่ต้องดำเนินการแก้ไข สหกรณ์ควรจัดกลุ่มสมาชิก

เป็น 4 กลุ่ม เพื่อให้รู้ถึงความสำคัญว่าควรจะแก้ไขปัญหาหนี้กลุ่มไหนก่อน

- 1) กลุ่ม 1 หนี้ที่จะขาดอายุความ หากพบว่าไม่มีลูกหนี้ที่จะขาดอายุความสหกรณ์ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เช่น จัดทำหนังสือรับสภาพหนี้ ให้สมาชิกชำระหนี้บางส่วนเพื่อให้อายุความสะดุดหยุดลง ให้สมาชิกหาหลักประกันเพิ่ม ฟ้องดำเนินคดีภายในกำหนดอายุความ
- 2) กลุ่ม 2 หนี้ที่ครบชำระในปี หมายถึง หนี้ที่ครบกำหนดในปีนั้นๆ กลุ่มนี้สหกรณ์มีโอกาสดูรับชำระหนี้คืนสูง หากสมาชิกเป็นลูกหนี้ดีเกิดประสบปัญหาขึ้นมาสหกรณ์ต้องรีบออกไปพบสมาชิกให้โอกาส แก้ไข เช่น อาจขยายเวลาการชำระหนี้ออกไป สมาชิกเหล่านี้

ยังประกอบอาชีพปกติอาจมีเหตุบางประการที่ชำระไม่ได้ สหกรณ์ต้องช่วยเหลือดูข้อเท็จจริง
ช่วยหาแนวทางแก้ไข

3) กลุ่ม 3 หนี้ค้างที่มีอายุเกินกว่า 1 ปี

4) กลุ่ม 4 หนี้ผิดปกติ (ตาย ย้ายที่อยู่ บวช บิดพลี ภูค้ำเนินคดี)

2.2.5 การแก้ไขปัญหามาชิกย้ายออกนอกแดน หากพบว่าสมาชิกย้ายที่ทำกินออก
นอกแดนดำเนินงานของสหกรณ์ มีกระบวนการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1) วิเคราะห์ปัญหามาชิกที่มีการตรวจพบ เช่น หย่าร้าง ย้ายที่ทำกิน
โดยเฉพาะสมาชิกที่มีอาชีพรับจ้าง นำข้อมูลที่พบมาปรับปรุงข้อมูลที่อยู่ของสมาชิกทุกรายในรอบปี

2) กำหนดแบบตรวจสอบข้อมูลสมาชิก

3) ดำเนินการตรวจสอบสมาชิกที่ย้ายออกนอกแดน

4) รายงานผล ติดตามจัดทำฐานข้อมูลเพื่อง่ายต่อการติดตาม

5) ติดตามผู้ค้ำประกัน

6) ประสานงานกับฝ่ายทะเบียนของกรมการปกครองเพื่อตรวจสอบที่อยู่
ปัจจุบันของสมาชิกที่อยู่นอกแดน หรืออาจวิธีการสืบข้อมูลจากเพื่อนบ้านข้างเคียง

2.2.6 การแก้ไขปัญหามาชิกไม่มีตัวตน หากพบว่าสมาชิกไม่มีตัวตน
มีกระบวนการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1) แต่งตั้งคณะทำงานออกติดตามเร่งรัดหนี้ของสมาชิก กรณีนี้อาจเกิดเหตุ
ทุจริตขึ้นในสหกรณ์

2) รวบรวมรายชื่อสมาชิกผู้กู้และผู้ค้ำประกันเป็นหมวดหมู่

3) ติดต่อประสานงานกับฝ่ายทะเบียนของกรมการปกครองเพื่อตรวจสอบที่
อยู่ของสมาชิกผู้กู้และผู้ค้ำประกัน

4) เมื่อทราบที่อยู่แล้ว นำเสนอคณะกรรมการดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทาง
ขั้นตอน ค่าใช้จ่ายในการติดตามหนี้ รวมทั้งมอบอำนาจในการติดตามหนี้และรายงานความคืบหน้า
ต่อที่ประชุมเป็นประจำทุกเดือน

5) เมื่อดำเนินการถึงที่สุดแล้ว กล่าวคือ เป็นไปตามระเบียบของสหกรณ์ทาง
บัญชีแล้ว ก็นำเสนอ ที่ประชุมใหญ่ขอตัดหนี้สูญ

2.2.7 การแก้ไขปัญหามาชิกปฏิเสธหนี้ หากพบว่าสมาชิกปฏิเสธหนี้มีกระบวนการ
ปรับปรุงแก้ไขดังนี้

1) สอบทานหนี้สมาชิกทุกราย กรณีนี้อาจเกิดทุจริตในสหกรณ์

2) ตรวจสอบเอกสารการกู้ การรับเงิน หลักฐานอื่น ๆ ของสมาชิกและ สหกรณ์

3) ยืนยันยอดหนี้กับสมาชิกเพื่อการยอมรับมูลหนี้ กรณีสมาชิกรับเงินกู้ไปจริง

2.2.8 การแก้ไขปัญหาไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย (ตายหนี้ขาดอายุ ความ) หากพบว่าปัญหาไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย มีกระบวนการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

- 1) ตรวจสอบเอกสารหลักฐานทางการเงินของสมาชิกและสหกรณ์
- 2) เจริญสมาชิกหรือทายาทเพื่อให้รับสภาพหนี้
- 3) เจริญสมาชิกเกี่ยวกับจำนวนเงินต้น ดอกเบี้ย ค่าปรับ อาจยกเลิก/ลด ดอกเบี้ย/ค่าปรับ นำเสนอคณะกรรมการดำเนินการพิจารณา

2.2.9 การแก้ไขปัญหาบังคับคดีลูกหนี้ตามคำพิพากษา หากพบว่าปัญหาการบังคับ คดีตามคำพิพากษา มีกระบวนการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

- 1) จำแนกลูกหนี้ตามคำพิพากษา ตามกระบวนการขั้นตอนการบังคับคดี
- 2) วางแผนติดตามเร่งรัดลูกหนี้ตามคำพิพากษา
- 3) ดำเนินการสืบทรัพย์ และยึดทรัพย์ขายทอดตลาดภายในกำหนด 10 ปี นับแต่ศาลมีคำพิพากษา

3. บริบทของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด

3.1 ประวัติความเป็นมา

สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด มีสำนักงานตั้งอยู่ เลขที่ 159 หมู่ที่ 7 ตำบลเพชรชมพู อำเภอ โกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร รหัสไปรษณีย์ 62000 สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2535 เลขทะเบียน ก 014435 มีสมาชิกแรกตั้ง 51 คน ทุนดำเนินงานแรกตั้ง 5,100.-บาท เดิมสหกรณ์ การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ชื่อแรกตั้ง สหกรณ์ผู้ใช้น้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านเกาะพิมูล จำกัด ต่อมา ปี 2548 เปลี่ยนชื่อเป็นสหกรณ์ผู้ใช้น้ำสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าเกาะรากระเสียดใน จำกัด และ ปี 2555 เปลี่ยนชื่อเป็นสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด มีปีบัญชีสิ้นสุด 30 มิถุนายน ของทุกปี ปัจจุบัน ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2562 มีคณะกรรมการ จำนวน 11 คน มีเจ้าหน้าที่ 2 คน มีผู้ตรวจ กิจการ 2 คน มีสมาชิกสามัญ 372 คน สมาชิกสมทบ ไม่มี

3.2 การบริหารงานทั่วไป สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์กำแพงเพชร (2562: 1)

สหกรณ์ใช้โปรแกรมระบบบัญชีคอมพิวเตอร์สำหรับสหกรณ์การเกษตรที่พัฒนา โดยกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้แก่ระบบบัญชีแยกประเภทระบบเงินให้กู้ระบบสมาชิกและทุนเรือน ทุนระบบเงินรับฝากและระบบสินค้าโดยแต่ละระบบไม่มีการเชื่อมโยงกันจากการตรวจสอบพบ การบันทึกรายการใน โปรแกรมสินค้าข้อผิดพลาดสหกรณ์ควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบทานความถูกต้อง ของการบันทึกรายการก่อนการผลิตประจำวันและควรมีการทดสอบความถูกต้องของระบบ โปรแกรมโดยเทียบรายงานยอดคงเหลือของแต่ละระบบเอกสารบัญชีมาให้ถูกต้องตรงกันอย่าง สม่าเสมอเพื่อให้การใช้โปรแกรมมีประสิทธิภาพมากขึ้นการจัดทำและนำเสนองบการเงินสหกรณ์ สามารถจัดทำบัญชีเรียบร้อยเป็นปัจจุบันเอกสารประกอบการบันทึกบัญชีโดยส่วนใหญ่เรียบร้อย พอสมควรสหกรณ์สามารถจัดทำงบการเงินได้เองแต่ยังต้องได้รับการสอนแนะจากผู้สอบบัญชี มีการแก้ไขปรับปรุงบ้างในบางส่วนเพื่อให้งบการเงินแสดงสินทรัพย์หนี้สินและทุนของสหกรณ์ รวมทั้งงบกำไรขาดทุนถูกต้องตามแบบที่นายทะเบียนสหกรณ์กำหนด

3.3 การบริหารการเงินและธุรกิจ สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์กำแพงเพชร (2562: 2-4)

3.3.1 ความเพียงพอของเงินทุน

สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้นจำนวน 2,741,400.25 บาท ลดลงจากปีก่อน จำนวน 684,069.03 บาท หรือลดลงร้อยละ 19.97 ทุนดำเนินงานส่วนใหญ่มาจากแหล่งเงินทุน ภายนอกจำนวน 4,971,132.63 บาทประกอบด้วยเจ้าหนี้เงินกู้และเครดิตการค้าจำนวน 3,690,011.72 บาท เป็นเงินรับฝากจากสหกรณ์อื่นและอื่นๆจำนวน 1,281,120.91 บาทหากพิจารณาถึงความ เข้มแข็งและเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงแล้วทุนของสหกรณ์ไม่สามารถคุ้มครองหนี้สินได้ เนื่องจากณวันสิ้นปี สหกรณ์มีส่วนขาดแห่งทุนจำนวน 2,893,271.38 บาท

3.3.2 คุณภาพของสินทรัพย์

สินทรัพย์ที่มีส่วนใหญ่สหกรณ์นำไปลงทุนอยู่ในรูปแบบของที่ดินอาคารและ อุปกรณ์สุทธิร้อยละ 48.98 รองลงมาเป็นเงินให้กู้ยืมสุทธิร้อยละ 25.62 เป็นดอกเบี้ยเงินให้กู้ค้างรับ สุทธิร้อยละ 10.12 เงินสดและเงินฝากธนาคารร้อยละ 8.35 สินค้าคงเหลือและอื่นๆร้อยละ 6.93 ในรอบปีสหกรณ์มีการนำสินทรัพย์ไปหมุนใช้ให้เกิดรายได้ 4.12 รอบซึ่งสูงกว่าข้อมูลอัตราส่วน เฉลี่ยของสหกรณ์ประเภทการเกษตรขนาดใหญ่ (Peer Group) ปี 2561 ที่มีอัตรา 1.16 รอบ แสดงว่า ปีนี้สินทรัพย์ไปก่อให้เกิดรายได้อยู่ในเกณฑ์ดีกว่าเมื่อเทียบกับอัตราเฉลี่ยของสหกรณ์ขณะเดียวกัน ทั้งนี้สหกรณ์มีสินทรัพย์ที่ลงทุนในรูปลูกหนี้ในรอบปีมีลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้คิดเป็นร้อยละ 54.10 ของหนี้ที่ถึงกำหนดชำระและลูกหนี้สามารถชำระหนี้ได้เพียงร้อยละ 45.90 ของหนี้ที่ถึงกำหนด ชำระดังนั้นสหกรณ์ควรให้ความสำคัญในการบริหารลูกหนี้ให้ชำระหนี้เป็นไปตามกำหนดสัญญา

3.3.3 ชีตความสามารถในการบริหาร

สหกรณ์ดำเนินธุรกิจ 4 ด้านจำนวน 1,6,195,996.32 บาท ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 18.95 โดยจำแนกเป็นธุรกิจรวบรวมจำนวน 11,278,353.00 บาทหรือร้อยละ 69.64 รองลงมา เป็นธุรกิจรับฝากเงินจำนวน 3,340,089.55 บาท หรือร้อยละ 20.62 ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย จำนวน 1,094,598.77 บาท หรือร้อยละ 6.76 และธุรกิจสินเชื่อจำนวน 482,955.00 บาท หรือ ร้อยละ 2.98 การบริหารธุรกิจในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1) **ธุรกิจสินเชื่อ** ระหว่างปีราชการจ่ายเงินกู้ให้แก่สมาชิกจำนวน 482,955.00 บาท ผลงานทำได้ร้อยละ 48.30 ของเป้าหมายที่กำหนดไว้ ณ วันสิ้นปีมีลูกหนี้คงเหลือรวม 63 สัญญาเป็นเงิน 987,788.64 บาท โดยจำนวนดังกล่าวเป็นลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ จำนวน 765,558.64 บาท มีดอกเบียเงินกู้ค้างรับ จำนวน 578,074.49 บาท และค่าปรับเงินให้กู้ค้างรับ จำนวน 118,556.76 บาท ผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 100,613.25 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 22,136.46 บาท สหกรณ์ควรหามาตรการในการเรียกเก็บหนี้ให้ขึ้นไปตามกำหนดสัญญา

2) **ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย** ระหว่างปีสหกรณ์จัดหาสินค้าประเภท การเกษตรและสินค้าทั่วไปมาเพื่อจำหน่ายให้แก่สมาชิกและบุคคลภายนอกเป็นเงินสดและสินเชื่อ โดยมียอดขายทั้งสิ้น จำนวน 1,094,598.77 บาท ลดลงจากปีก่อนจำนวน 310,559.44 บาท ผลงานทำได้เพียงร้อยละ 6.63 ของเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ผลการดำเนินงานมีผลขาดทุนเฉพาะธุรกิจ จำนวน 29,980.03 บาท มีสมาชิกได้รับบริการ จำนวน 233 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.63 ของสมาชิกทั้งหมด คงเหลือ ณ วันสิ้นปี

3) **ธุรกิจรวบรวมผลิตผล** ระหว่างปีชากรรวบรวมผลิตผลข้าวเปลือก บัมน้ำมันรวมทั้งสิ้นเป็นเงิน 100,317,490.00 บาทแยกเป็นการรวบรวมข้าวเปลือก 1,638,730 กิโลกรัม เป็นเงิน 10,317,490.00 บาท และเป็นการรวบรวมปาล์มน้ำมัน 427,458 กิโลกรัม เป็นเงิน 820,031.00 บาท ผลงานทำได้ร้อยละ 59.36 ของเป้าหมายที่กำหนด ผลการดำเนินงานมีผลขาดทุน เฉพาะธุรกิจ จำนวน 190,653.69 บาท ในธุรกิจนี้มีสมาชิกได้รับบริการ จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.22 ของสมาชิกคงเหลือ ณ วันสิ้นปี

4) **ธุรกิจการรับฝากเงิน** สหกรณ์กำหนดเป้าหมายการรับฝากเงินไว้ 1,000,000.00 บาท ในระหว่างปีรับฝากเงินทั้งสิ้น จำนวน 3,340,089.55 บาท ผลงานทำได้เพียง 3.34 เท่าของเป้าหมายที่กำหนดไว้ ณ วันสิ้นปีมีเงินรับฝากคงเหลือ 165 บัญชี เป็นเงิน 1,332,626.46 บาท เป็นเงินรับฝากจากสมาชิกจำนวน 79,284.75 บาท และเป็นเงินรับฝากจากสหกรณ์อื่นจำนวนหนึ่ง 1,253,341.71 บาท

3.3.4 การทำกำไร

สหกรณ์มีรายได้รวมทั้งสิ้น 1,278,010.84 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น จำนวน 13,397,221.13 บาท ทำให้มีผลขาดทุนสุทธิ จำนวน 619,210.29 บาท สหกรณ์มีสัดส่วนเงินออมต่อสมาชิก 2,555.66 บาท ต่อคนในขณะที่มีหนี้สินต่อสมาชิกจำนวน 6,093.78 บาท ต่อคนซึ่งหากพิจารณาอัตราเงินออมเฉลี่ยที่ต่ำกว่าอัตราหนี้สินเฉลี่ยแล้วแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกในอนาคตอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของสหกรณ์ในการติดตามเร่งรัดหนี้สินให้เป็นไปตามกำหนดสัญญา

3.3.5 สภาพคล่อง

ของสหกรณ์มีส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน 0.28 เท่า ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยส่วนของสหกรณ์ประเภทการเกษตรขนาดใหญ่ปี 2561 มีอัตราเท่ากับ 2.33 เท่า ส่วนประกอบของสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่เป็นเงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 50.39 ของทรัพย์สินทรัพย์หมุนเวียนทั้งสิ้นหากพิจารณาส่วนประกอบของหนี้สินหมุนเวียนควบคู่กันไปด้วย จะเห็นว่าสหกรณ์มีหนี้สินหมุนเวียนที่เกิดจากเงินกู้ยืมระยะสั้นสูงถึงร้อยละ 69.13 ของหนี้สินหมุนเวียนทั้งสิ้นเป็นเงินรับฝากจากสมาชิกและสหกรณ์อื่นร้อยละ 26.32 ซึ่งหากสหกรณ์ไม่สามารถเรียกเก็บหนี้คืนจากลูกหนี้เงินกู้ได้ตามปกติอาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องสหกรณ์ได้ดังนั้นสภาพคล่องของสหกรณ์จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้เงินกู้เป็นสำคัญ

3.3.6 ผลกระทบของธุรกิจ

จากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมปัจจุบันอาจส่งผลกระทบต่อให้สหกรณ์เกิดความเสี่ยงในด้านต่างๆกล่าวคือเงินทุนส่วนหนึ่งของสหกรณ์มาจากการกู้ยืมและการรับเงินฝากเงินหากอัตราดอกเบี้ยมีการปรับสูงขึ้นก็อาจจะมีผลกระทบต่อการจัดหาทุนของสหกรณ์ในอนาคตประกอบกับสมาชิกสหกรณ์ได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้งราคาผลผลิตตกต่ำอาจส่งผลให้สมาชิกไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจของสหกรณ์ดังนั้นสหกรณ์จึงควรหามาตรการหรือเตรียมการรองรับผลกระทบทั้งในการดำเนินงานด้านการจัดการเงินทุนและหาแนวทางในการบริหารธุรกิจให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สภาพแวดล้อมดังกล่าว

3.3.7 เรื่องอื่นๆ

สหกรณ์ดำเนินงานมีผลการขาดทุนสุทธิประจำปีสิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2562 จำนวน 619,210.29 บาทซึ่งขาดทุนเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทุนเรือนหุ้นที่ชำระแล้วสหกรณ์ต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญโดยไม่ชักช้าแต่ไม่เกิน 30 วันนับแต่วันที่สหกรณ์ทราบตามพระราชบัญญัติสหกรณ์พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 55 และ ณ วันสิ้นปีมียอดขาดทุน

สะสมจำนวน 3,794,349.38 บาท ทำให้มูลค่าหุ้นของสมาชิกไม่สามารถถอนคืนได้เต็มจำนวนตามที่แสดงไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินมูลค่าหุ้นมียอดติดลบจำนวน 98.20 บาท สหกรณ์ไม่สามารถจ่ายคืนค่าหุ้นได้

สหกรณ์มีลูกหนี้ปฏิเสธหนี้ จำนวน 405,353.68 บาท ลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน 337,377.57 บาท ลูกหนี้กลุ่มสตรีสหกรณ์จำนวน 3,000 บาท และลูกหนี้ค่าบริการสูบน้ำ จำนวน 18,275.00 บาท ยกมาจากปีก่อนควรเร่งดำเนินการติดตามเร่งรัดให้ลูกหนี้ดังกล่าวชำระหนี้คืนแก่สหกรณ์โดยเร็วสหกรณ์มีหุ้นสะสมเพื่อประกันเงินกู้กองทุนหมู่บ้านฯ จำนวน 4,500.00 บาท ยกมาจากปีก่อนสหกรณ์ไม่ได้มีภาระผูกพันกับกองทุนหมู่บ้านดังกล่าวสหกรณ์ควรดำเนินการถอนคืนเงินทุนสะสมเงินกู้กองทุนหมู่บ้านฯ ดังกล่าวต่อไป

3.4 ข้อบังคับสหกรณ์การเกษตรโกสัมพินคร จำกัด พ.ศ. 2562 หมวดที่ 4 การให้กู้เงิน

ข้อ 13. การให้เงินกู้เงินกู้ที่นั้นอาจให้ได้แก่

- (1) สมาชิกของสหกรณ์
- (2) สหกรณ์อื่น

การให้เงินกู้แก่สมาชิคนั้น ให้คณะกรรมการดำเนินการมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยให้เงินกู้ได้ตามข้อบังคับนี้และตามระเบียบของสหกรณ์

ข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยให้เงินกู้ ประเภทและจำกัดแห่งเงินกู้ หลักประกันสำหรับเงินกู้ ลำดับแห่งการให้เงินกู้ การกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ การส่งชำระหนี้เงินกู้ การควบคุมหลักประกัน การเรียกคืนเงินกู้และอื่นๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสหกรณ์

การให้เงินกู้แก่สหกรณ์อื่นนั้น คณะกรรมการดำเนินการจะพิจารณาให้กู้ได้ต่อเมื่อสหกรณ์มีเงินทุนเหลือจากการให้เงินกู้แก่สมาชิกแล้ว ตามระเบียบของสหกรณ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนสหกรณ์

สมาชิก หรือสหกรณ์อื่นซึ่งประสงค์จะขอเงินจากสหกรณ์นี้ ต้องเสนอคำขอกู้ตามแบบและระเบียบของสหกรณ์ที่กำหนดไว้

ข้อ 14. ความมุ่งหมายแห่งเงินกู้เงินกู้ซึ่งให้แก่สมาชิกไม่ว่าประเภทใด ๆ จะให้ได้แต่เฉพาะเพื่อการอันจำเป็น หรือมีประโยชน์ตามที่คณะกรรมการดำเนินการเห็นสมควร

ให้คณะกรรมการดำเนินการสอดส่อง และกวดขันการใช้เงินกู้ของสมาชิกให้ตรงตามความมุ่งหมายที่ให้เงินกู้นั้น

3.5 ระเบียบสหกรณ์การเกษตรโกสัมพินคร จำกัด ว่าด้วยการให้เงินกู้แก่สมาชิก สหกรณ์ พ. ศ. 2556

อาศัยอำนาจตามความในข้อบังคับของสหกรณ์ ข้อ 74(16) และข้อ 102(3) ที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินการชุดที่ 22 ครั้งที่ 2/2557 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2556 ได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการให้เงินกู้แก่สมาชิกสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสหกรณ์การเกษตรโกสัมพินคร จำกัด ว่าด้วยการให้เงินกู้แก่สมาชิกสหกรณ์ พ.ศ. 2556”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2556 เป็นต้นไป

ข้อ 3. "ให้ยกเลิกระเบียบสหกรณ์การเกษตรโกสัมพินคร จำกัด ว่าด้วยการให้เงินกู้แก่สมาชิกสหกรณ์ พ.ศ. 2548 และบรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง มติ หรือข้อตกลงอื่นใด ซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน"

ข้อ 4. การให้เงินกู้ สหกรณ์ให้เงินกู้ให้แก่สมาชิกสหกรณ์เท่านั้น

ข้อ 5. วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน สมาชิกอาจกู้เงินจากสหกรณ์ได้แต่โดยเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1) เงินกู้ระยะสั้น ได้แก่ เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการเกษตรตามแผนงานผลิตสำหรับฤดูกาลผลิตหนึ่ง ๆ เช่น

- (ก) ค่าพันธุ์พืช ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช และ โรคพืช อาหารสัตว์ วัสดุการเกษตร
อย่างอื่น ค่าเครื่องมือค่าซ่อมแซม ค่าปุ๋ยสัตว์ หรือสัตว์ปีก หรือสัตว์น้ำ
เพื่อเลี้ยงขายและค่าจ้างเกี่ยวกับการเกษตร
- (ข) ค่าใช้จ่ายในการเตรียมเพื่อขายแปรรูป และขายผลิตผลการเกษตรซึ่ง
ผู้ผลิตขึ้น
- (ค) ค่าเช่าเกี่ยวกับการเกษตรเฉพาะที่ต้องชำระด้วยเงินสด
- (ง) ค่าภาษีอากร เกี่ยวกับการเกษตร
- (จ) ค่าบริการต่างๆ เกี่ยวกับการเกษตร
- (ฉ) ค่าใช้จ่ายของครุเรือนตามที่จำเป็น
- (ช) ซื่อสัตว์ใช้งานสำหรับฤดูกาลผลิตหนึ่ง ๆ ซึ่งสมาชิกผู้กู้ประสงค์
จะขายสัตว์นั้น ส่งชำระหนี้ภายในระยะเวลาไม่เกินข้อ 6 วรรคแรก
- (ซ) ทำการเกษตรนอกฤดูกาล

2) เงินกู้ระยะปานกลาง ได้แก่เงินกู้เพื่อการลงทุนตามแผนการใช้เงินทุนในสินทรัพย์การเกษตรซึ่งโดยปกติใช้ประโยชน์ได้เกินกว่าฤดูกาลผลิตหนึ่งๆ เช่น

- (ก) บุกเบิกหรือปรับปรุงที่ดิน หรือซื้อที่ดินการเกษตร
- (ข) สร้างหรือปรับปรุงแหล่งน้ำ คันคูน้ำ ประตูกักน้ำ และงานปรับปรุงที่ดินอย่างอื่น
- (ค) ทำสวน
- (ง) วางรูปประกอบการเกษตรขึ้นใหม่เพื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น
- (จ) ซื้อสัตว์ใช้งาน ซื้อ หรือสร้างหรือปรับปรุงเครื่องมือขนาดใหญ่ เครื่องสูบน้ำ เครื่องจักรอุปกรณ์การขนส่งและอุปกรณ์อื่นๆ เกี่ยวกับการเกษตร
- (ฉ) ซื้อ หรือ สร้าง หรือปรับปรุงบ้าน โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เกี่ยวกับการเกษตร
- (ช) ลงทุนในการเลี้ยงปศุสัตว์ สัตว์ปีก หรือสัตว์น้ำ และการลงทุนในกิจการอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเกษตร
- (ซ) ชำระหนี้สินเดิมเกี่ยวกับการเกษตร

สมาชิกผู้กู้ต้องใช้เงินกู้ให้ตรงวัตถุประสงค์ที่ได้สัญญาไว้ ทั้งนี้ให้คณะกรรมการดำเนินการ ประชาชนกลุ่ม ผู้จัดการและเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเงินกู้เป็นธุระกวาดขันให้สมาชิกผู้กู้ส่งชำระหนี้รายปีต่อสหกรณ์ให้ครบจำนวนตามสัญญา

ข้อ 6. จำนวนขั้นสูงของเงินกู้ จำนวนเงินกู้ระยะสั้นแต่ละรายที่ให้แก่สมาชิกคนหนึ่งๆ นั้น สุดแต่คณะกรรมการดำเนินการกำหนดตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความต้องการเงินกู้ตามแผนงานผลิต และการชำระหนี้เงินกู้อย่างก่อนๆ ของผู้กู้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละหกสิบแห่งราคาประเมินของผลผลิตเฉพาะส่วนเพื่อขายซึ่งผลิตด้วยเงินกู้นั้น ในกรณีที่ผู้กู้เงินกู้ระยะสั้นรายก่อนค้างชำระอยู่โดยได้รับผ่อนเวลาชำระหนี้จำนวนเงินกู้อย่างใหม่ เมื่อบวกด้วยส่วนที่ค้างชำระของเงินกู้อย่างก่อน ต้องไม่เกินอัตราร้อยละหกสิบดังกล่าว ในกรณีที่ประสบภัยธรรมชาติ หรือภัยพิบัติร้ายแรง ต้องไม่เกินอัตราร้อยละแปดสิบแห่งราคาประเมินของผลผลิตเฉพาะส่วนที่ขาย

การประเมินราคาผลผลิตดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้คำนวณตามที่คณะกรรมการดำเนินการได้คะแนนราคาต่อหน่วยไว้ล่วงหน้า

จำนวนเงินกู้ระยะปานกลางแต่ละรายที่ให้แก่สมาชิกคนหนึ่งๆ นั้น สุดแต่คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความต้องการเงินกู้ตามแผนงานผลิตรายได้ความสามารถชำระหนี้ และการชำระหนี้เงินกู้อย่างก่อนๆ ของสมาชิกนั้น

อย่างไรก็ตาม จำนวนขั้นสูงของเงินกู้ระยะสั้นและเงินกู้ระยะปานกลางรวมทุกรายของสมาชิกคนหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง จะเกิน 150,000.- บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ไม่ได้

ข้อ 7. ระยะเวลาแห่งเงินกู้เงินกู้ระยะสั้นนั้น ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณา กำหนดให้สมาชิกผู้กู้ชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยให้เสร็จภายในเวลาที่ขายผลิตผลอันผลิตด้วยเงินกู้นั้นได้จำนวนมากโดยปกติต้องไม่เกิน สิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษให้กำหนดได้ไม่เกินสิบแปดเดือน ทั้งนี้ นับแต่วันทำหนังสือกู้หรือหลักฐานการกู้

เงินกู้ระยะปานกลางนั้น ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดให้สมาชิกผู้กู้ชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นงวดๆ โดยคำนึงถึง อายุการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ใช้เงินกู้อัตราเงินกู้ รายได้และความสามารถชำระหนี้ของสมาชิกผู้กู้ โดยปกติให้ชำระคืนเสร็จภายในห้าปี เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษอาจให้เวลาไม่เกินห้าปี ทั้งนี้ นับแต่วันทำหนังสือกู้หรือหลักฐานการกู้

อนึ่ง ภายใต้ระเบียบข้อ 13 การชำระคืนเงินกู้หรือเงินงวดชำระหนี้ก่อนถึงกำหนดนั้น ไม่ว่าจะชำระเต็มจำนวนหรือบางส่วนก็ตาม สมาชิกผู้กู้ย่อมกระทำได้เสมอและสหกรณ์ย่อมไม่คิดดอกเบี้ยสำหรับจำนวนต้นเงินที่ได้รับคืนนั้นต่อไปอีก

ข้อ 8. หลักประกันเงินกู้ การกู้เงินตามระเบียบนี้ให้มีหลักประกันตามที่คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนด แต่อย่างน้อยต้องมีหลักประกันอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) มีอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ได้จำนองต่อเจ้าหน้าที่อื่นจำนองเป็นหลักประกัน โดยคณะกรรมการดำเนินการได้สอบสวนพิจารณาเป็นที่น่าพอใจว่า อสังหาริมทรัพย์นั้นมีราคาตลาดตามที่สหกรณ์ประเมินไม่น้อยกว่าสองเท่าของจำนวนเงินกู้ส่วนที่ไม่มีหลักประกันตาม (2) หรือ (3) หรือ (4)

การจำนองนั้น ให้ระบุจำนวนเงินขั้นสูงเต็มราคาประเมินของอสังหาริมทรัพย์หรือในกรณีที่ราคาประเมินของอสังหาริมทรัพย์เกินสามแสนบาท จะระบุจำนวนเงินขั้นสูงไว้เพียงสามแสนบาทก็ได้ การจำนองดังกล่าวใช้เป็นประกันการชำระหนี้สินทั้งหลายของสมาชิก ซึ่งมีอยู่หรือจะพึงมี ในเวลาหนึ่งเวลาใดต่อสหกรณ์

เมื่อสมาชิกชำระหนี้สินทุกรายของตนต่อสหกรณ์แล้ว และไม่ประสงค์กู้เงินโดยจำนองอสังหาริมทรัพย์เป็นประกันต่อไปอีก ผู้จำนองจะถอนจำนองในส่วนที่ประกันหนี้ของสมาชิกนั้นได้ เมื่อคณะกรรมการดำเนินการได้สอบสวนพิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้องตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว สหกรณ์จึงอนุญาตให้ถอนจำนองได้

ในการพิจารณาถอนจำนองตามความในวรรคสาม สหกรณ์จะต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ทราบเพื่อเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง

(2) สำหรับเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลัก ซึ่งจะทำให้สมาชิกผู้กู้แต่ละคนเป็นหนี้เงินกู้เช่นนั้นต่อสหกรณ์โดยจำนวนต้นเงินไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการดำเนินการกำหนด ซึ่งต้องไม่สูงกว่า 150,000.00 บาท ถ้าสมาชิกผู้ขอกู้ไม่ประสงค์จะใช้หลักประกันตาม (1) หรือ (3) หรือ (4) ให้สมาชิกในกลุ่มเดียวกันทุกคน ซึ่งกู้เงินดังกล่าว ในฤดูกาลผลิตหนึ่ง ๆ ทำหนังสือรับรองต่อสหกรณ์ตามแบบที่กำหนดไว้ ผูกพันตนร่วมกันว่าในเมื่อผู้กู้คนใดในบรรดาผู้ทำหนังสือรับรองร่วมกันนั้นไม่ชำระหนี้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลักประจำฤดูกาลผลิตนั้นให้เสร็จตามกำหนด บรรดาผู้ทำหนังสือรับรองร่วมกัน มีความรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมเพื่อชำระหนี้ดังกล่าวต่อสหกรณ์จนเสร็จสิ้น สหกรณ์จะเรียกชำระหนี้จากผู้กู้คนใดในบรรดาผู้ทำหนังสือรับรองร่วมกันนั้น โดยสิ้นเชิง หรือบางส่วนตามแต่จะเลือกได้ บรรดาผู้ทำหนังสือรับรองร่วมกันยังคงผูกพันอยู่จนกว่าหนี้เงินกู้ดังกล่าวจะชำระเสร็จสิ้นในกรณีสมาชิกผู้เงินจากเงินทุนปกติของสหกรณ์ และจากกองทุนพิเศษส่งเสริมการเกษตรด้วย ให้ขยายจำกัดไม่สูงกว่า 150,000.00 บาทตามวรรคก่อนเป็นไม่สูงกว่า 150,000.00 บาท

(3) สำหรับการกู้เงินทุกประเภท ซึ่งทำให้ผู้กู้เป็นหนี้เงินกู้เช่นนั้นต่อสหกรณ์ โดยจำนวนต้นเงินรวมทั้งสิ้นไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการดำเนินการกำหนด ซึ่งต้องไม่สูงกว่า 150,000.00 บาท ถ้าผู้กู้ไม่มีหลักประกันตาม (1) หรือ (2) หรือ (4) ผู้กู้ต้องจัดให้มีสมาชิกซึ่งคณะกรรมการดำเนินการได้สอบสวนพิจารณาเห็นสมควรแล้ว เป็นผู้ค้ำประกันอย่างน้อยสองคน ในจำนวนผู้ค้ำประกันสำหรับเงินแต่ละรายนั้นอย่างน้อยคนหนึ่งต้องมีอสังหาริมทรัพย์ของตนเองตามสมควร

ในกรณีสมาชิกผู้เงินจากเงินทุนปกติของสหกรณ์ และจากกองทุนพิเศษส่งเสริมการเกษตรด้วยให้ขยายจำกัดไม่สูงกว่า 150,000.00 บาท ตามวรรคก่อนเป็นไม่สูงกว่า 150,000.00 บาท

(4) ภายใต้ระเบียบข้อ 6 สำหรับเงินกู้ระยะสั้นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตตามชนิดของผลิตผล ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการกำหนดให้สหกรณ์รวบรวมจัดการขาย ซึ่งทำให้สมาชิกผู้กู้เป็นหนี้เงินกู้เพื่อการนั้นต่อสหกรณ์ โดยจำนวนต้นเงินต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการดำเนินการกำหนด และสมาชิกผู้กู้มีสัญญาส่งผลิตผลนั้นต่อสหกรณ์ ถ้าผู้กู้ไม่มีหลักประกันตาม (1) หรือ (2) หรือ (3) ผู้กู้ต้องจัดให้มีสมาชิกอย่างน้อยสองคนซึ่งมีสัญญาส่งผลิตผลชนิดเดียวกันกับผู้กู้มูลค่ารวมกันอย่างน้อยต้องเท่ากับของผู้กู้ และคณะกรรมการดำเนินการได้สอบสวนพิจารณาเห็นสมควรแล้วเป็นผู้ค้ำประกัน

สมาชิกผู้ค้ำประกันต้องทำหนังสือค้ำประกันหรือหลักฐานการค้ำประกันให้ไว้ต่อสหกรณ์ตามแบบที่กำหนด

สมาชิกคนหนึ่งจะเป็นผู้ค้าประกันหนี้เงินกู้สำหรับผู้มากกว่าสองคนในเวลาเดียวกันไม่ได้

เมื่อผู้ค้าประกันตายหรือลาออกจากสหกรณ์ โดยเหตุอื่น หรือมีเหตุซึ่งคณะกรรมการดำเนินการไม่ไว้วางใจ คณะกรรมการดำเนินการผู้มีอำนาจให้ผู้จัดสมาชิกอื่นซึ่งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนพิจารณาเห็นสมควรเข้าเป็นผู้ค้าประกันแทนคนเดิมให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

การที่สมาชิกผู้ค้าประกันออกจากสหกรณ์ไม่ว่าเพราะเหตุใดๆ ไม่เป็นเหตุให้ผู้อื่นหลุดพ้นจากการค้าประกันจนกว่าผู้กู้ได้จัดสมาชิกอื่น ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนพิจารณาเห็นสมควรเข้าเป็นผู้ค้าประกันแทน

ข้อ 9. การควบคุมหลักประกัน

(1) ให้คณะกรรมการดำเนินการและผู้จัดการตรวจสอบเพื่อเงินกู้ทุกรายให้มีหลักประกันตามที่ระเบียบกำหนดไว้ และเมื่อคณะกรรมการดำเนินการเห็นว่าหลักประกันสำหรับเงินกู้อย่างใดเกิดบกพร่อง ผู้กู้ต้องจัดการแก้ไขข้อบกพร่องให้คืนดีภายในเวลาที่กำหนด

(2) สหกรณ์มีอำนาจเรียกให้สมาชิกผู้กู้มอบหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหนังสือสำคัญสำหรับสัตว์พาหนะ และหนังสือสำคัญสำหรับทรัพย์สินอย่างอื่นบรรดามีไว้แก่สหกรณ์จนกว่าจะได้ชำระหนี้ทุกรายของตนเสร็จ

ข้อ 10. วิธีให้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลัก

(1) คณะกรรมการดำเนินการมีอำนาจกำหนดว่า การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเกษตรที่มีลักษณะการผลิตอย่างเดียวกันและโดยปกติเริ่มลงมือในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันสำหรับฤดูกาลผลิตหนึ่งในบรรดาสมาชิกและเกษตรกรทั่วไปเป็นเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลัก

(2) เมื่อใกล้จะถึงหรือในระหว่างฤดูกาลผลิต สมาชิกผู้ประสงค์ขอกู้เงินระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลักต้องเสนอแผนงานผลิตและคำขอกู้ตามแบบที่กำหนดไว้ถึงคณะกรรมการดำเนินการโดยผ่านประธานกลุ่มซึ่งตนสังกัด

(3) ให้ประธานกลุ่มหรือเลขานุการกลุ่มนัดเรียกประชุมกลุ่ม เพื่อพิจารณาแผนงานผลิตและคำขอกู้แต่ละราย และกำหนดวงเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลักของสมาชิกโดยในทางปฏิบัติต้องมอบให้ประธานกลุ่มหรือเลขานุการกลุ่มหรือกรรมการดำเนินการหรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์สอบสวนข้อมูลและรายละเอียดตามแผนงานผลิตและคำขอกู้ ยังที่ประชุมกลุ่มไร่นาหรือบ้านเรือนของสมาชิกผู้กู้ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเภทผลิตผลเนื้อที่เพาะปลูกซึ่งจะใช้เงินกู้นั้น ผลที่ได้ต่อไร่ตามปกติ ผลทั้งหมดที่คาดจะได้ ส่วนที่หักเป็นค่าเช่าใช้ใน

ครัวเรือนทำพันธุ์ และใช้ในทางอื่น ๆ ผลผลิตส่วนเพื่อขาย ราคาต่อหน่วยที่คาดว่าจะได้ และราคาประเมินของผลิตผลส่วนเพื่อขาย ผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ส่วนที่จะส่งมอบต่อสหกรณ์ เพื่อชำระหนี้เงินกู้ (รวมทั้งดอกเบี้ย) (ในกรณีที่สหกรณ์ดำเนินธุรกิจในด้านรวบรวมผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิก) ตลอดจนสอบสวนจำนวนเงินทุนทั้งหมดที่ต้องการเพื่องานนั้นทั้งจำนวนเงินทุนของผู้ขอเองที่จะนำมาใช้ รายการที่ต้องการเงินกู้และกำหนดการจ่ายเงินกู้แก่ผู้ขอ กำหนดชำระคืนเสร็จ และการชำระหนี้เงินกู้อย่างไรก่อน ๆ ของผู้ขอผู้นั้น ในกรณีผู้ขอผู้ถือการใช้การจ้างงาน อสังหาริมทรัพย์หรือการค้าประกันก็ให้สอบสวนรายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่เสนอเป็นประกัน หรือสอบสวนฐานะทั่วไปของสมาชิกซึ่งเสนอค้าประกันด้วยและเมื่อที่ประชุมกลุ่มได้ตรวจสอบและรับรองรายการต่างๆ แล้ว จึงเสนอแนะวงเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลักของสมาชิกผู้ขอผู้แต่ละคนจากกลุ่มนั้นๆ ต่อคณะกรรมการดำเนินการ

(4) สมาชิกผู้ขอผู้ต้องทำหนังสือผู้ตามแบบที่กำหนดไว้เสนอต่อสหกรณ์ พร้อมกับแผนงานผลิตและค่าขอผู้หนึ่ง สมาชิกผู้ขอผู้ทั้งหมดในแต่ละกลุ่ม ต้องทำหนังสือรับรองต่อสหกรณ์ ตามความในข้อ 7 (2) เสนอไปพร้อมกันด้วย

(5) เมื่อคณะกรรมการดำเนินการได้สอบสวนพิจารณาเห็นสมควร ก็จะอนุญาตให้สมาชิกผู้ขอผู้ถือใช้หนังสือผู้ได้ โดยกำหนดวงเงินกู้และกำหนดชำระคืนเสร็จไว้ด้วย

(6) เมื่อคณะกรรมการดำเนินการอนุญาตให้ถือใช้หนังสือผู้ได้แล้วสมาชิกผู้ขอผู้จึงเบิกรับเงินกู้ได้ทั้งนี้โดยสหกรณ์จะจ่ายเงินกู้แก่สมาชิกผู้ขอผู้เป็นงวด ๆ ตามจำนวน และในเวลาที่ต้องการใช้จ่ายดำเนินงาน โดยรวมต้นเงินไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการดำเนินการกำหนดไว้ในกรณีเบิกรับเงินกู้ ผู้ขอผู้ต้องทำหลักฐานการรับเงินกู้ให้ไว้ทุกครั้ง สหกรณ์ย่อมคิดดอกเบี้ยตามจำนวนต้นเงินที่เบิกรับไปจริงเท่านั้น

อนึ่งหากวัตถุประสงค์ในการขอเงินของสมาชิกเป็นไปเพื่อจัดซื้อวัสดุการเกษตร เครื่องอุปโภคบริโภคหรือสินค้าอย่างอื่นที่สหกรณ์ดำเนินธุรกิจอยู่ สมาชิกผู้ขอเงินจะได้รับเงินกู้จากสหกรณ์ในรูปของสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภค หรือวัสดุการเกษตรนั้นๆ แทนการรับในรูปของเงินสด

ข้อ 11. วิธีให้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อการอื่นและเงินกู้ระยะปานกลาง

(1) สมาชิกผู้ประสงค์ขอเงินระยะสั้น เพื่อการอื่นนอกจากผลิตผลหลัก หรือระยะปานกลางต้องแจ้งความจำนงขอผู้ต่อสหกรณ์เพื่อลงบันทึกไว้ การขอผู้รายที่ปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ซึ่งสหกรณ์พึงพิจารณานั้น สหกรณ์จะมอบให้กรรมการดำเนินการหรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ หรือพนักงาน ธ.ก.ส. เพื่อแนะนำสมาชิกทำแผนงานผลิตหรือ

แผนการใช้จ่ายเงินและคำขอกู้ตามแบบที่สหกรณ์กำหนดไว้ให้ถูกต้องตามสมควร และให้ผู้สอบสวนทำรายการประกอบคำขอกู้ด้วย

การสอบสวนดังกล่าวรวมทั้งรายการต่างๆ ตามที่จำเป็น เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานผลิตหรือความมุ่งหมายที่ต้องการเงินทุน จำนวนเงินทุนทั้งหมดที่ต้องการเพื่อนั้น จำนวนเงินทุนของสมาชิกผู้ขอกู้เองที่จะนำมาใช้ รายการที่ต้องการเงินกู้และกำหนดจ่ายเงินกู้แก่ผู้ขอกู้ กำหนดชำระหนี้เงินกู้ และที่มาแห่งรายได้สำหรับชำระหนี้เงินกู้ รายละเอียดของทรัพย์สินที่จะใช้เงินกู้ การชำระหนี้เงินกู้รายก่อนๆ ของผู้ขอกู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ขอกู้ที่จะดำเนินงานตามที่เสนอในแผนงานผลิต หรือแผนการใช้จ่ายเงินและคำขอกู้และข้อความอื่นๆ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและฐานะทั่วไปของผู้ขอกู้ ตลอดจนฐานะทั่วไปของสมาชิกซึ่งเสนอเข้าค้ำประกัน หรือรายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่เสนอเป็นประกัน ทั้งนี้ สมาชิกผู้ขอกู้และผู้เสนอเข้าค้ำประกันตลอดจนผู้เสนอจำนองทรัพย์สินเป็นประกันให้ข้อความจริงและร่วมมือ

(2) สมาชิกผู้ขอกู้ต้องทำหนังสือขอกู้ตามแบบที่กำหนดไว้เสนอต่อสหกรณ์พร้อมกับแผนงานผลิตหรือแผนการใช้จ่ายเงินและคำขอกู้ ถ้าการกู้เงินรายนั้นใช้การค้ำประกันตามข้อ 8(3) ก็ให้ผู้ค้ำประกันทำหนังสือค้ำประกันตามแบบที่สหกรณ์กำหนดไว้เสนอไปพร้อมกันด้วย

(3) ให้นำความในระเบียบข้อ 10(6) และ ข้อ 12 มาใช้บังคับในเรื่องเงินกู้ระยะสั้นเพื่อการอื่นและเงินกู้ระยะปานกลางโดยอนุโลม

ข้อ 12. การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกู้

(1) สหกรณ์อาจมอบประธานกลุ่มหรือเลขานุการกลุ่มหรือกรรมการดำเนินการหรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ หรือพนักงาน ชกส. ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกู้ของสมาชิกผู้กู้ หนึ่ง กรรมการดำเนินการหรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ หรือพนักงาน ชกส. โดยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะให้คำแนะนำแก่สมาชิกผู้กู้เพื่อใช้วิธีปฏิบัติทางเกษตรอันได้ผลดีขึ้นทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของสมาชิกผู้กู้ต้องร่วมมือและปฏิบัติตาม

(2) ในกรณีที่ปรากฏว่าสมาชิกผู้ก้นำเงินกู้ที่เบิกไปใช้ผิดวัตถุประสงค์หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อใช้วิธีปฏิบัติทางเกษตรกรรมอันได้ผลดีขึ้นหรือภาวะแห่งการผลิตที่ใช้เงินกู้นั้นแสดงว่าจะได้ผลไม่ดีหรือมีเหตุผลอื่นๆ ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรให้เงินกู้เต็มวงเงินที่กำหนดไว้ คณะกรรมการดำเนินการมีอำนาจให้ลดหรือระงับการจ่ายเงินกู้งวดต่อไป สำหรับรายนั้นได้

ข้อ 13. ข้อผูกพันเกี่ยวกับการชำระหนี้ด้วยผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิกผู้กู้

สหกรณ์ที่ดำเนินธุรกิจในการรวบรวมผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิก คณะกรรมการดำเนินการ อาจพิจารณากำหนดให้สมาชิกผู้กู้ชำระหนี้เงินกู้ด้วยผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของตนทางสหกรณ์นี้ตามข้อกำหนดในข้อ 14 ในปริมาณที่คุ้มกับเงินกู้หรือเงินงวดชำระหนี้ (รวมทั้งดอกเบี้ย) อันพึงชำระตามสัญญาไว้ โดยสหกรณ์พิจารณาผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิกเท่ากับราคาตลาดแห่งผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์นั้นในเวลาและสถานที่ที่ส่งมอบให้แก่สหกรณ์ ทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของสมาชิกผู้เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตาม

อนึ่ง เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมเกี่ยวกับเงินกู้ คณะกรรมการดำเนินการ หรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ หรือพนักงาน ชกส. มีสิทธิเข้าสำรวจผลิตผลของสมาชิกผู้กู้ในไร่นา ในลาน ในที่เก็บหรือที่อื่น ๆ ในเวลาอันสมควรได้เสมอ และสมาชิกผู้เกี่ยวข้องต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 14. การชำระหนี้เงินกู้ เมื่อใกล้ถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้หรือเงินงวดชำระหนี้ สหกรณ์จะออกหนังสือเตือนสมาชิกผู้กู้และสหกรณ์จะมอบให้กรรมการดำเนินการ หรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์ หรือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์เข้าร่วมประชุมกลุ่ม ทั้งนี้ เพื่อซักซ้อมสมาชิกผู้กู้เรื่องจำนวนเงินและกำหนดเวลาซึ่งสมาชิกนั้น ๆ จะต้องชำระคืนเงินกู้ หรือเงินงวดชำระหนี้พร้อมทั้งดอกเบี้ยหรือจำนวนผลิตผลหรือ

ผลิตภัณฑ์ส่วนที่สำหรับชำระหนี้เงินกู้รวมทั้งดอกเบี้ย ในกรณีที่สหกรณ์ดำเนินธุรกิจในการรวบรวมผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิก ซึ่งจะต้องส่งชำระหนี้ต่อสหกรณ์ตามข้อ 13

ในกรณีจำเป็นสหกรณ์จะมอบให้กรรมการดำเนินการหรือเจ้าหน้าที่สหกรณ์ หรือประธานกลุ่มหรือเลขานุการกลุ่มหรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ ออกไปทวงถามสมาชิกผู้กู้รายคน เพื่อให้ชำระคืนเงินกู้หรือเงินงวดชำระหนี้ พร้อมทั้งดอกเบี้ยต่อสหกรณ์ หรือให้ส่งชำระหนี้เงินกู้ด้วยผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ต่อสหกรณ์(ในกรณีที่สหกรณ์ดำเนินธุรกิจในการรวบรวมผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของสมาชิก)เป็นหน้าที่ของสมาชิกผู้เกี่ยวข้องต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และปฏิบัติตาม

ในการชำระหนี้เงินกู้นั้น ให้สมาชิกผู้กู้มีหน้าที่ต้องจัดการชำระ ณ สำนักงานสหกรณ์ หรือสถานที่ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการจะกำหนดเป็นคราว ๆ

ข้อ 15. การจัดสรรจำนวนเงินของสมาชิกเพื่อชำระหนี้เงินกู้ในกรณีที่สมาชิกมีหนี้เงินกู้หลายรายให้จัดสรรจำนวนเงินที่สมาชิกผู้กู้ชำระหนี้เงินกู้ให้เป็นไปตามกำหนดชำระหนี้เงินกู้ทุกรายของสมาชิกนั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้กู้ไม่มีเงินเพียงพอที่จะชำระให้เป็นไปตามกำหนดได้ทุกราย

หนี้เงินกู้รายใดถึงกำหนดชำระเสร็จก่อนก็ให้ชำระหนี้เงินกู้นั้นให้ขึ้นไปตามกำหนดก่อนที่ชำระหนี้เงินกู้รายอื่น

ในการชำระเงินกู้แต่ละราย หลังจากจัดให้ค่าฤชาธรรมเนียมดอกเบี้ยก่อนแล้วจึงจะชำระต้นเงิน

ข้อ 16. ดอกเบี้ยเงินกู้ให้สหกรณ์เรียกดอกเบี้ยเงินกู้ทุกประเภทในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ต่อปีโดยคำนวณตามต้นเงินคงเหลือเป็นรายวัน ตั้งแต่วันถัดจากวันรับเงินกู้จนถึงวันชำระคืนเงินกู้เสร็จสิ้น

คณะกรรมการดำเนินการ อาจเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ได้โดยจะประกาศอัตราดอกเบี้ยให้ทราบเป็นคราวๆ ไป

ในกรณีที่สมาชิกผู้กู้ไม่ชำระคืนต้นเงินทั้งหมดหรือบางส่วนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือกู้เงินให้ สหกรณ์เรียกค่าปรับสำหรับต้นเงินส่วนที่ไม่ได้ชำระตามกำหนดนั้น ในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี นอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ในวรรคแรก ทั้งนี้ โดยคำนวณเป็นรายวันนับตั้งแต่วันที่สมาชิกผู้กู้ผิดสัญญาเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระคืนเงินกู้เสร็จสิ้น เว้นแต่สมาชิกผู้กู้ได้รับอนุญาตให้ผ่อนเวลาได้ตามข้อ 18

การชำระดอกเบี้ยเงินกู้นั้น ถึงกำหนดพร้อมกับการชำระคืนเงินกู้หรืองวดชำระหนี้หนึ่ง ภายในสิ้นปีทางบัญชีสหกรณ์แต่ละปีให้สมาชิกผู้กู้ชำระดอกเบี้ยเงินกู้ถึงวันสิ้นปีนั้นต่อสหกรณ์ด้วย

ข้อ 17. ในกรณีสหกรณ์ให้เงินกู้ระยะสั้นหรือระยะปานกลางแก่สมาชิกจากกองทุนพิเศษส่งเสริมการเกษตรให้เรียกดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราร้อยละ 6 ต่อปีโดยคำนวณตามต้นเงินคงเหลือเป็นรายวัน ตั้งแต่วันถัดจากวันรับเงินกู้จนถึงวันชำระคืนเงินกู้เสร็จสิ้น การชำระดอกเบี้ยให้ขึ้นไปตามข้อ 16วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่

ข้อ 18. การผ่อนเวลา เมื่อสมาชิกผู้กู้รายใดมีหนี้เงินกู้ใกล้จะครบกำหนดชำระตามสัญญา แต่มีเหตุจำเป็นตามวรรคสอง ที่ไม่อาจชำระคืนเงินกู้ได้ตามสัญญา สมาชิกผู้กู้จะต้องติดต่อกับสหกรณ์เพื่อขอทำหนังสือสัญญาผ่อนเวลาต่อสหกรณ์(ให้ใช้กรณีที่ไม่สามารถชำระเงินงวดชำระหนี้ด้วย) หากไม่ปฏิบัติ สมาชิกอาจจะหมดสิทธิที่จะขอผ่อนเวลา

ในกรณีที่คณะกรรมการดำเนินการได้สอบสวนพิจารณาเป็นที่น่าพอใจว่า สมาชิกผู้กู้ไม่สามารถจะชำระคืนเงินกู้ไม่ว่าประเภทใดๆ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดไว้เพราะมีเหตุจำเป็นเนื่องจากประสบภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติร้ายแรงจนเป็นเหตุให้สมาชิกผู้กู้ไม่สามารถชำระคืนเงินต้นได้ ก็อาจผ่อนเวลาให้ได้ตามที่เห็นสมควรคราวละไม่เกินสิบสองเดือน แต่จะผ่อนเวลาดีกว่าสามคราวไม่ได้(ให้ใช้กรณีไม่สามารถชำระเงินงวดชำระหนี้ด้วย)

ข้อ 19. การเรียกคืนเงินกู้ ในกรณีใด ๆ ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเงินกู้เป็นอันถึงกำหนดชำระคืนโดยสิ้นเชิงพร้อมทั้งดอกเบี้ยทันที โดยมีพักค้ำจนถึงระยะเวลาที่ให้ไว้สำหรับเงินกู้นั้นๆ ทั้งนี้ให้คณะกรรมการดำเนินการหรือผู้จัดการเรียกคืน โดยมีได้ชักช้า

- (1) เมื่อสมาชิกผู้กู้ออกจากสหกรณ์ไม่ว่าเพราะเหตุใด ๆ
- (2) เมื่อปรากฏต่อคณะกรรมการดำเนินการว่าสมาชิกผู้กู้นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อใช้วิธีปฏิบัติทางเกษตรกรรมอันได้ผลดีขึ้น ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุผลซึ่งคณะกรรมการดำเนินการเห็นสมควร
- (3) เมื่อสมาชิกผู้กู้มิได้จัดการแก้ไขหรือเพิ่มเติมหลักประกันตามคำสั่งของคณะกรรมการดำเนินการ
- (4) เมื่อสมาชิกผู้กู้ไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันในข้อ 13 โดยไม่มีเหตุผลซึ่งคณะกรรมการดำเนินการ เห็นสมควร
- (5) เมื่อสมาชิกผู้กู้ไม่ชำระคืนเงินกู้และดอกเบี้ยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ สำหรับเงินกู้นั้นๆ โดยไม่ได้รับผ่อนเวลาหรือชำระคืนให้เสร็จภายในระยะเวลาที่ผ่อนให้ หรือเมื่อสมาชิกผู้กู้ไม่ชำระเงินงวดชำระหนี้ตามกำหนดสำหรับเงินงวดนั้นๆ โดยไม่มีเหตุผลซึ่งคณะกรรมการดำเนินการเห็นสมควร

ข้อ 20. การออกสมุดบัญชีเงินกู้ สหกรณ์จะออกสมุดบัญชีเงินกู้ให้แก่สมาชิกทุกคน โดยให้ผู้จัดการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้จัดการ ลงรายการการเบิกรับเงินกู้ การชำระคืนต้นเงิน ดอกเบี้ยและค่าปรับ และการถือหุ้นของสมาชิกให้เป็นปัจจุบัน

ห้ามมิให้สมาชิกลงหรือแก้ไขรายการใด ๆ ในสมุดบัญชีเงินกู้ไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลใดที่ไม่มีหน้าที่

ข้อ 21. การบันทึกรายการ ให้ผู้จัดการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้จัดการ เป็นผู้ลงลายมือชื่อกำกับรายการในสมุดบัญชีเงินกู้ให้แก่สมาชิกทุกครั้งที่มีการเงินกู้เกิดขึ้น

ข้อ 22. การเก็บรักษาสมุดบัญชีเงินกู้ สมาชิกต้องเก็บรักษาสมุดบัญชีเงินกู้ไว้ให้ปลอดภัยไม่พึงให้ผู้อื่นใช้สมุดบัญชีเงินกู้แทนเป็นอันขาดและทุกคราวที่ต้องติดต่อกับสหกรณ์หรือเกี่ยวข้องกับสหกรณ์ หรือในการประชุมสมาชิกต้องนำสมุดบัญชีเงินกู้ไปแสดงด้วยทุกครั้ง โดยเฉพาะเมื่อสมาชิกต้องการขอกู้เงิน ขอรับเงินกู้ ชำระหนี้เงินกู้หรือชำระหนี้อื่น ๆ สมาชิกต้องนำสมุดบัญชีเงินกู้ไปยื่นต่อสหกรณ์ด้วยตนเอง หากสมาชิกผู้ใดมิได้นำสมุดบัญชีเงินกู้ไปด้วย สหกรณ์จะไม่รับดำเนินการให้

ข้อ 23. การเบิกรับเงินกู้หรือส่งชำระหนี้เมื่อสมาชิกมาเบิกรับเงินกู้หรือส่งชำระหนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ลงรายการต่าง ๆ ในสมุดบัญชีเงินกู้ให้ถูกต้องตรงกับหลักฐานของสหกรณ์ทุกครั้ง แล้วให้ผู้จัดการหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้จัดการเท่านั้นเป็นผู้ลงลายมือชื่อในช่อง “ลายมือชื่อเจ้าหน้าที่สหกรณ์” กำกับทุกช่อง และสหกรณ์จะให้เป็นหลักฐานว่าผู้ที่ลงชื่อดังกล่าวเป็นผู้รับรองและรับผิดชอบในการเบิกหรือชำระหนี้ของสมาชิกผู้นั้น

ข้อ 24. การออกสมุดบัญชีเงินกู้ใหม่กรณีหายหรือชำรุดถ้าสมุดบัญชีเงินกู้ของสมาชิกหายหรือชำรุดเสียหายจนใช้การไม่ได้ให้สมาชิกผู้นั้นรีบแจ้งต่อสหกรณ์โดยเร็ว เพื่อสหกรณ์ยกเลิกเลขที่หายหรือชำรุดนั้น และออกเล่มใหม่ให้สมาชิก โดยสมาชิกจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเล่มละ 20 บาท

ข้อ 25. การออกสมุดบัญชีเงินกู้ใหม่กรณีบันทึกรายการเติม เมื่อสมุดบัญชีเงินกู้ของสมาชิกลงรายการเติมแล้ว ให้สมาชิกส่งคืนสหกรณ์เพื่อสหกรณ์จะออกเล่มใหม่ให้แก่สมาชิกโดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ 26. ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิติพงษ์ กิติบุตร (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้สินเชื่อ การเกษตรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรป่าซาง จำกัด จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้สินเชื่อการเกษตรของสมาชิกสหกรณ์ การเกษตรป่าซาง จำกัด จังหวัดลำพูน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่การที่สมาชิกมีระยะเวลาในการชำระหนี้คืนมากกว่า 10 ปีเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดซึ่งมีผลทำให้โอกาสที่สมาชิกจะเกิดการค้างชำระหนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.92 รองลงมาได้แก่ อายุของสมาชิกที่มีอายุมากกว่า 45 ปี การที่ลูกหนี้ได้รับการเยี่ยมชมและติดตามหนี้จากพนักงาน และวงเงินกู้ที่สมาชิกได้รับมากกว่า 50,000 บาท โดยปัจจัยทั้งสามมีผลต่อการค้างชำระหนี้เพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 21-24 ในขณะที่แหล่งของเงินที่ผู้กู้นำมาชำระหนี้เงินกู้มาจากแหล่งอื่นๆ ที่ตั้งของพื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน สมาชิกที่เป็นเพศชาย สมาชิกที่มีบุตรที่ต้องส่งเรียน 1 คน และการมีหนี้สินนอกระบบ ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อโอกาสที่สมาชิกจะเกิดการค้างชำระหนี้กับสหกรณ์เพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 13- 19 และการที่สมาชิกมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวมากกว่า 5,000 บาทต่อเดือนจะมีผลต่อโอกาสที่สมาชิกจะเกิดการค้างชำระหนี้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.02 เท่านั้น

ปวีณา รวดเจริญ (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการก่อหนี้ของข้าราชการครูในจังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่าย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อหนี้ และผลกระทบจากการมีภาวะหนี้สินของข้าราชการครู กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 400 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ และการกระจายสัมพัทธ์ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการใช้จ่ายส่วนใหญ่ใช้ไปเพื่อการบริโภคในชีวิตประจำวัน ช่วงเวลาที่มีการใช้จ่ายมากที่สุด คือ ช่วงต้นเดือน นอกจากนี้ยังมีภาระที่ต้องจ่ายชำระค่าซื้อทรัพย์สินประเภทต่างๆ เป็นเงินผ่อนทรัพย์สินที่ผ่อนชำระมากที่สุด คือ รถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมาคือบ้าน 32.75 ภาระหนี้สินรวมจากทุกแหล่งเงินกู้ร้อยละ 29.75 มีหนี้สินมากกว่า 700,001 บาท แหล่งหนี้สินที่ข้าราชการครูกู้มากที่สุด คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ครู คิดเป็นร้อยละ 45.5 การชำระหนี้สินต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาทระยะเวลาที่ต้องผ่อนชำระหนี้อยู่ระหว่าง 6-10 ปี และมีแผนที่จะกู้ยืมเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 56.25 วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อการบริโภคในชีวิตประจำวัน ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อหนี้ของข้าราชการครู คือ เงินเดือนน้อย ในขณะที่ภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูง นอกจากนี้ยังพบว่า การมีภาระหนี้สินส่งผลกระทบต่อข้าราชการครูในด้านต่างๆ คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ แต่ผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

นันทภรณ์ บุญทอง (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินป่าน้ำขาว จำกัด จังหวัดระนองพบว่า 1) สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุ 41 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับประถมศึกษา สถานภาพสมรส สมาชิกในครอบครัวที่ประกอบอาชีพได้ 2-3 คน อาชีพทำสวนยางพาราและรับจ้างทั่วไป มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินพื้นที่ทำการเกษตร 11-30 ไร่ รายได้จากภาคการเกษตรต่อปี 60,001-120,000 บาท รายจ่ายจากภาคการเกษตรต่อปี 30,000-60,000 บาท หนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระกับสหกรณ์ 20,001-40,000 บาท หนี้ค้างชำระอื่นทั้งหมดนอกจากสหกรณ์สูงกว่า 150,000 บาท โดยเป็นหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มูลค่าสินทรัพย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันสูงกว่า 500,000 บาท 2) ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ พบว่าปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ และปัจจัยด้านนโยบายของรัฐโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านภัษรรมชาติโดยรวมอยู่ในระดับน้อย 3) ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ พบว่ากรรมสิทธิ์ในที่ดิน หนี้สินอื่นทั้งหมดนอกจากสหกรณ์ หนี้สินกับสถาบันการเงิน (กองทุนหมู่บ้าน และกองทุนปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) ขาดแคลนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ผลผลิตต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ขาดแคลน

แรงงาน อัตราค่าจ้างแรงงานสูง เกิดการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช และเกิดภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ทำให้ไม่ได้รับผลผลิต หรือผลผลิตเสียหายมีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 4) ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์คือนำเงินกู้ไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กู้ การจัดทำบัญชีครัวเรือนและต้นทุนอาชีพ และขยายเวลาการชำระหนี้

ฤทัยรัตน์ ดวงชื่น (2558:บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ เงินของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี ในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของปัจจัยทางเศรษฐกิจพบว่าจำนวนเงินกู้จากธนาคาร รายได้จากผลผลิตและสภาพการถือครองที่ดินเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้าเงินกู้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของปัจจัยทางด้านสังคมที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่ ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง และราคาน้ำมัน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้เงินกู้ ของลูกค้าในการชำระหนี้ ตรงเวลาที่กำหนด และชำระหนี้ ครอบคลุมจำนวน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ สภาพการถือครองที่ดิน ขนาดของพื้นที่การผลิต ระยะเวลาในการเป็นลูกค้าธนาคาร จำนวนเงินกู้จากธนาคาร รายได้จากผลผลิต และรายได้เสริมจากอาชีพอื่นๆ ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ภัยพิบัติต่างๆ สภาวะเศรษฐกิจ และนโยบายสนับสนุนของรัฐบาล ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

วรางคณา บัวล้อม (2558:บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยพื้นฐาน พบว่า โดยมากมีพฤติกรรมการใช้ยืมสา หารับการอุปโภค/บริโภค พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย พฤติกรรมการใช้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมการใช้ยืมเพื่อสุขภาพอยู่ในระดับน้อย

พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยอื่นๆ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง การพฤติกรรมเลือกซื้อเครื่องประดับ/สินค้าฟุ่มเฟือย/เครื่องอำนวยความสะดวก พฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว/การพักผ่อนหย่อนใจ มีการใช้จ่ายสำหรับพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการกีฬา/นันทนาการ/งานอดิเรก พฤติกรรมเพื่อการศึกษาของตนเองหรือบุตรหลาน พฤติกรรมการลงทุน/การซื้อกองทุน/การซื้อประกัน/ธุรกิจเสริมและพฤติกรรมการใช้จ่ายสำหรับบุคคลในอุปการะ มีการใช้จ่ายสำหรับพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย ในด้านความสัมพันธ์มีพฤติกรรมการใช้จ่ายสำหรับการอุปโภค/บริโภค พฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัย พฤติกรรมเลือกซื้อเครื่องประดับ/สินค้าฟุ่มเฟือย เครื่องอำนวยความสะดวก และพฤติกรรมการลงทุน/การซื้อกองทุน/การซื้อประกัน/ธุรกิจเสริมที่มีความสัมพันธ์กับระดับปริมาณการเป็นหนี้

ลักษณะการก่อหนี้ของกลุ่มประชากรพนักงานธนาคารมีปริมาณหนี้สัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งมักมีระดับปริมาณหนี้ในช่วง 200,001- 500,000 บาท ประเภทของแหล่งเงินทุนเกินครึ่งหนึ่งกลุ่มตัวอย่างมักกู้เงินจากกองทุน/สวัสดิการเงินกู้จากหน่วยงานของตนเอง มีระดับภาระผ่อนชำระคืนต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาทต่อเดือน ระยะเวลาของภาระหนี้อยู่ในช่วงผ่อนชำระคืนภายใน 6-10 ปี ประเภทสินเชื่อที่เลือกใช้โดยมากมักเป็นสินเชื่อบัตรเครดิต/บัตรเงินสด และมีความเห็นว่าปัจจุบันได้มีปริมาณแหล่งเงินกู้ที่เพียงพอต่อความต้องการแล้ว วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้คือเพื่อบริโภคใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

กลุ่มประชากรพนักงานธนาคารไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระหนี้สินเนื่องจากมีภาระในการผ่อนชำระอยู่ในระดับต่ำ แต่มีความเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยที่เผชิญอยู่ในปัจจุบันอยู่ในระดับอัตราที่ไม่เหมาะสม ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความยากในการขออนุมัติเงินกู้และจากการเก็บข้อมูลทำให้ทราบถึงปัญหาอื่นๆ ได้แก่ ก่อให้เกิดสภาพทางด้านจิตใจแย่ อันเนื่องมาจากปัญหานี้สินที่ไม่เหมาะสม การมีหนี้สินอยู่ในระดับที่มากเกินไปเป็นผลให้มีรายได้ที่น้อยลงและไม่เพียงพอต่อความต้องการ

วรรณิ สมตัว (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา พบว่าปัจจัยภายนอกธนาคารมีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคารในระดับมาก ส่วนปัจจัยภายในธนาคารและปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลมีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระต่อธนาคารในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ โดยจำแนกตามข้อมูลบุคคล พบว่าสถานะภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลการเกิดหนี้

ค้ำชำระ สิ้นเชื่อ โยบายรัฐ โดยจำแนกตามข้อมูลการกู้เงินพบว่าประเภทของสินเชื่อ ระยะเวลาในการชำระคืน ภาระหนี้สินรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศุภกร อิมสุข (2561:บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน(องค์การมหาชน)” ผลการศึกษาพบว่าแนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้ำชำระหนี้ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียกเก็บหนี้โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจาก บจธ. มีกลุ่มประชากร 249 ราย แบ่งออกเป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 153 ราย ลูกหนี้ที่ผัดผ่อนชำระหนี้จำนวน 96 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ใช้แบบจำลองโลจิสติกผลการศึกษา พบว่า รายได้ของลูกหนี้ต่อเดือนและรายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือนมีผลกระทบต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้ โดยรายได้ของลูกหนี้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกคือ เมื่อมีรายได้ต่ำจะมีโอกาสที่ลูกหนี้สินเชื่อจะเกิดการผัดผ่อนชำระหนี้สูง และรายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบคือ การที่มีรายจ่ายต่อเดือนสูงจะทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้สูงนั้น ย่อมไม่เป็นจริงเสมอไป ส่วนตัวแปร อายุ อาชีพ สถานภาพ จำนวนบุคคลที่อยู่ในอุปการะ วงเงินกู้ สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้ ระยะเวลาในการชำระคืนต้นเงิน การแบ่งงวดการชำระ และวัตถุประสงค์การใช้สินเชื่อไม่มีผลกระทบต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุหนี้ค้ำชำระ หลักการบริหารสินเชื่อ การบริหารความเสี่ยง แนวทางการบริหารหนี้ค้ำชำระในสหกรณ์ บริบทพื้นฐานของสหกรณ์ การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้นพบว่า มีปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ต้องการศึกษา 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยภายนอกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ และปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ซึ่งทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้ำชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จะเป็นประโยชน์ต่อสหกรณ์ เพื่อใช้วางแผนปรับปรุงระบบการให้สินเชื่อของสหกรณ์ และหาแนวทางป้องกันการเกิดหนี้ค้ำชำระและบริหารงานสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล
3. เครื่องมือการศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรศึกษา ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 372 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง สมาชิกที่เป็นลูกหนี้ของสหกรณ์ จำนวน 76 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยการออกแบบสอบถามจำนวน 76 ชุด ศึกษาจากประชากรทั้งหมดที่มีสัญญากู้เงินกับทางสหกรณ์

2. ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิดังนี้

2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสมาชิกสหกรณ์ที่เป็นหนี้ค้างชำระต่อสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด โดยใช้แบบสอบถาม

จำนวน 76 ชุด โดยสอบถามในระหว่างเดือน กรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม 2563 ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 76 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่สนับสนุนการศึกษาให้สมบูรณ์โดยเก็บรวบรวมจากรายงานประจำปีสหกรณ์ งบการเงินของสหกรณ์ ระเบียบว่าด้วยการการให้เงินกู้แก่สมาชิกสหกรณ์ เอกสารทางวิชาการ ตำราบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งเอกสาร หนังสือของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

3. เครื่องมือการศึกษา

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลสมาชิกสหกรณ์ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด(Close-ended Question) และปลายเปิด(Open-ended Question) ประกอบด้วยข้อมูลทางด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด(Close-ended Question) และปลายเปิด(Open-ended Question) ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ประเภทของสินเชื่อ จำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ระยะเวลาหนี้ที่ค้างชำระ หนี้สินรวม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สภาพการถือครองที่ดิน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระเงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์ ประกอบด้วยปัจจัยด้านพฤติกรรมสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองมีลักษณะคำถามประเภทมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต(Likert Rating Scale) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อความให้ผู้ตอบเลือกตอบโดยกำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความสำคัญ
1	มีความสำคัญน้อยที่สุด
2	มีความสำคัญน้อย
3	มีความสำคัญปานกลาง
4	มีความสำคัญมาก
5	มีความสำคัญมากที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นจากสมาชิกสหกรณ์ ในการปรับปรุงพัฒนาระบบสินเชื่อของสหกรณ์

3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ออกแบบแล้ว ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่า ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับสมาชิกสหกรณ์การเกษตรพรานกระต่าย จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำมาตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามได้ความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.725 ดังนั้นแบบสอบถามฉบับนี้จึงนำไปใช้ได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จากสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด โดยผู้ศึกษาชี้แจงจุดประสงค์และประโยชน์ของแบบสอบถามรวมทั้งวิธีการตอบแบบสอบถาม จากนั้นเก็บแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมดด้วยตนเองแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 76 ชุด รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 45 วัน ในระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม 2563

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามที่เก็บได้ทั้งหมด มาดำเนินการดังนี้

5.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดจากผู้ตอบแบบสอบถาม มาดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

5.2 การลงรหัส (Coding) เป็นการกำหนดเลขรหัสแบบสอบถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล

5.3 การประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์ (Computing) ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง จะถูกนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5.4 การนำผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์ มาวิเคราะห์หาข้อสรุปการเกิดหนี้ค้างชำระสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด ตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิก ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ภาระหนี้ค้ำชำระของสมาชิก สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequencies) และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงพื้นฐานทั่วไปของสมาชิก ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกและอธิบายถึงลักษณะหนี้ค้ำและจำนวนหนี้ค้ำชำระของสมาชิก

ตอนที่ 2

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิก ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง ที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้ำชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์คือ ไคสแควร์ (Chi-Square)

ตอนที่ 3

การวิเคราะห์ระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้ำชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ดังนี้

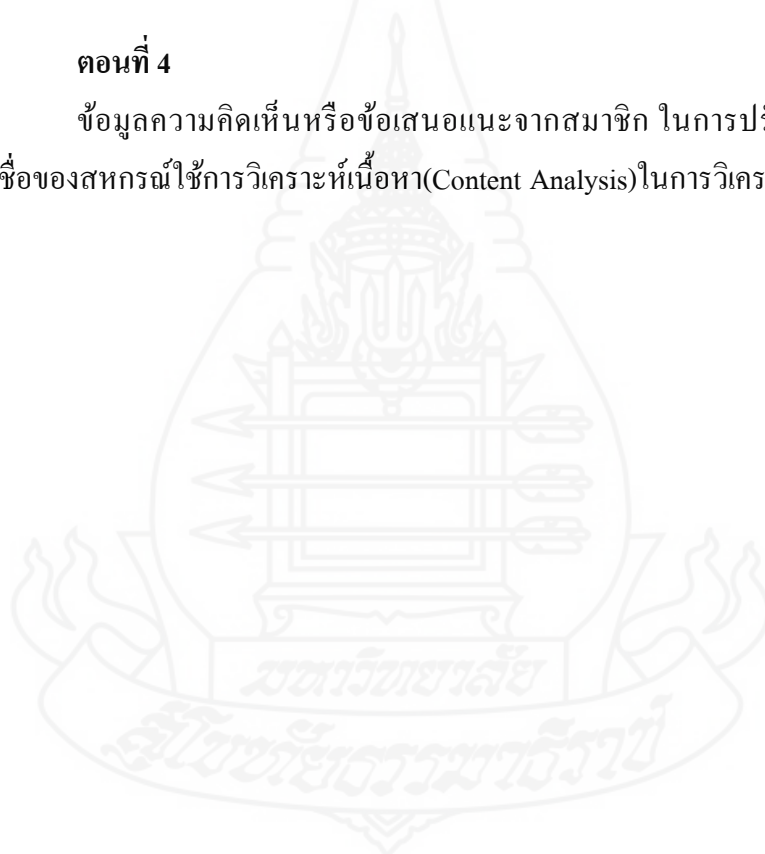
คะแนน	ระดับความสำคัญ
1	มีความสำคัญน้อยที่สุด
2	มีความสำคัญน้อย
3	มีความสำคัญปานกลาง
4	มีความสำคัญมาก
5	มีความสำคัญมากที่สุด

ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์การแปรความหมายคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) คือ $(5-1)/5 = 0.8$ แบ่งอัตรภาคชั้น (Class Interval) เป็น 5 ชั้นทุกอัตรภาคชั้น มีความเท่าเทียมกัน คือชั้นละ 0.8 ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
1.00 – 1.80	มีความสำคัญน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	มีความสำคัญน้อย
2.61 – 3.40	มีความสำคัญปานกลาง
3.41 - 4.20	มีความสำคัญมาก
4.21 – 5.00	มีความสำคัญมากที่สุด

ตอนที่ 4

ข้อมูลความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากสมาชิก ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหา ระบบสินเชื่อของสหกรณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแสดงผล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาระหนี้ค้างชำระ

ตอนที่ 2 การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด

ตอนที่ 3 ระดับของปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์

ตอนที่ 4 ระดับของปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์

ตอนที่ 5 ระดับของปัจจัยด้านนโยบายการเมือง

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาระหนี้ค้างชำระ

1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช ปรากฏผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

(n = 76)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	42	55.26
หญิง	34	44.74
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน เป็นเพศชาย 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 และเพศหญิง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 -30 ปี	5	6.58
31 - 40 ปี	15	19.74
41 -50 ปี	25	32.89
51 – 60 ปี	25	32.89
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	6	7.90
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีอายุ 41 – 60 ปีมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.78 รองลงมา คือ อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.74 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางสมรส

สถานภาพทางสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	4	5.26
สมรส อยู่ด้วยกัน	56	73.68
สมรส แยกกันอยู่	1	1.32
หม้าย/หย่าร้าง	15	19.74
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีสถานภาพสมรส อยู่ด้วยกันมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 หม้าย/หย่าร้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.74 โสด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และสมรส แยกกันอยู่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	28	36.84
มัธยมศึกษาตอนต้น	25	32.90
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	21	27.63
ปวท. / ปวส. /อนุปริญญา	2	2.63
ป.ตรีกับสูงกว่า ป.ตรี	0	0.00
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.90 การศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 27.63 และปวท./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช

อาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ข้าว	39	24.84
มันสำปะหลัง	68	43.31
อ้อย	25	15.92
ข้าวโพด	19	12.10
ผัก	2	1.28
ไม้ผล	4	2.55
รวม	157	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 157 คน มีอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช มันสำปะหลัง มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 43.31 มีอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช ข้าว จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 24.84 มีอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช อ้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.92 มีอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช

ข้าวโพด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 มีอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช ไม้ผล ได้แก่ กัญชง ไข่ มะม่วง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.55 และมีอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืช ผัก ได้แก่ แตงกวา ถั่วฝักยาว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.28 ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก

ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยต่อปี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี หนี้สินหนี้สินสถาบันการเงิน ภาระหนี้สิน รวมทั้งหมด หลักประกันในการกู้เงินกับสหกรณ์ วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ ในการทำเกษตร ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.6 - 4.14

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี

รายได้เฉลี่ยต่อปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท	13	17.11
50,001 – 100,000 บาท	33	43.42
100,001 – 150,000 บาท	20	26.32
150,001 – 200,000 บาท	7	9.21
200,001 – 250,000 บาท	2	2.63
250,001 บาท ขึ้นไป	1	1.31
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 43.42 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 100,001 – 150,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.11 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 150,001 – 200,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 200,001 – 250,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 และมีรายได้เฉลี่ยต่อปี 250,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.31 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท	8	10.53
50,001 – 100,000 บาท	25	32.89
100,001 – 150,000 บาท	24	31.58
150,001 – 200,000 บาท	7	9.21
200,001 – 250,000 บาท	7	9.21
250,001 บาท ขึ้นไป	5	6.58
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 100,001 – 150,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 150,001 - 250,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 250,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินสถาบันการเงิน

หนี้สินหนี้สินสถาบันการเงิน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ช.ก.ส.	51	43.22
ช.ออมสิน	8	6.78
กองทุนหมู่บ้าน	48	40.68
กองทุน ส.ป.ก.	2	1.69
อื่นๆ	1	0.85
ไม่มี	8	6.78
รวม	118	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 118 คน มีหนี้สินกับ ธกส. มากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 43.22 มีหนี้สินกับ กองทุนหมู่บ้าน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 40.68 มีหนี้สินกับ ธ.ออมสิน และไม่มีหนี้สิน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.56 มีหนี้สินกับกองทุน ส.ป.ก. 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.69 และมีหนี้สินกับ อื่นๆ ได้แก่ หนี้นอกระบบ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาระหนี้สินรวมทั้งหมด

ภาระหนี้สินรวมทั้งหมด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	6	7.89
20,001 – 30,000 บาท	4	5.26
30,001 – 40,000 บาท	4	5.26
40,001 – 50,000 บาท	8	10.53
50,001 – 60,000 บาท	13	17.11
60,001 บาท ขึ้นไป	41	53.95
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 60,001 บาท ขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 53.95 มีภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 50,001 – 60,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.11 มีภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 มีภาระหนี้สินรวมทั้งหมด ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และมีภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 20,001– 40,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกหลักประกันในการกู้เงินกับสหกรณ์

หลักประกันในการกู้เงินกับสหกรณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคคลค้ำประกัน	71	93.42
หลักทรัพย์ค้ำประกัน	3	3.94
บุคคลค้ำประกันร่วมกับหลักทรัพย์	2	2.64
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน ใช้หลักประกันในการกู้เงินสหกรณ์เป็นบุคคลค้ำประกัน มากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 93.42 ใช้หลักประกันในการกู้เงินสหกรณ์เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.94 และใช้หลักประกันในการกู้เงินสหกรณ์เป็นบุคคลค้ำประกันร่วมกับหลักทรัพย์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์

วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิต	75	98.68
2) เพื่อการลงทุนในสินทรัพย์การเกษตร	1	1.32
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิต มากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 98.68 และมีวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ เพื่อการลงทุนในสินทรัพย์การเกษตร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร

ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ไร่	14	18.42
11 – 20 ไร่	18	23.68
21 – 30 ไร่	18	23.68
31 – 40 ไร่	16	21.05
41 – 50 ไร่	8	10.53
51 ไร่ ขึ้นไป	2	2.64
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีพื้นที่ทำการเกษตร 11 – 20 ไร่ และ 21 – 30 ไร่ มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 47.36 มีพื้นที่ทำการเกษตร 31 – 40 ไร่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 มีพื้นที่ทำการเกษตร ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ไร่ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 มีพื้นที่ทำการเกษตร 41 – 50 ไร่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และมีพื้นที่ทำการเกษตร 51 ไร่ ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร

ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ราคาผลผลิตตกต่ำ	67	39.65
ไม่สามารถขายผลผลิตได้	4	2.37
การขนส่งมีต้นทุนสูง	49	28.99
ถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง	46	27.22
อื่นๆ ระบุ	2	1.18
ไม่ประสบปัญหา	1	0.59
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 169 ตัวอย่าง ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ มากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.65 ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร การขนส่งมีต้นทุนสูง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 28.99 ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.22 ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ไม่สามารถขายผลผลิตได้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.37 ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร อื่นๆ ได้แก่ ผลผลิตเสียหายจากธรรมชาติ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.18 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร

ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ ในการทำเกษตร	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ภัยแล้ง	74	51.03
น้ำท่วม	13	8.92
โรครระบาดในพืช	22	15.17
แมลงศัตรูพืชระบาด	35	24.14
อื่นๆ ระบุ	1	0.69
รวม	145	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 145 คน ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร ภัยแล้ง มากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 51.03 ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร แมลงศัตรูพืชระบาด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร โรครระบาดในพืช จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.92 และประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร อื่นๆ ระบุ ได้แก่ สภาพอากาศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.69 ตามลำดับ

1.3 ภาระหนี้ค้ำชำระของสมาชิกสหกรณ์

ภาระหนี้ค้ำชำระของสมาชิกสหกรณ์ที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยประเภทของสินเชื่อบริการหนี้หนี้ที่ค้ำชำระกับสหกรณ์ ระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้ำชำระ ปรากฏผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.15 – 4.17

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสินเชื่อบริการหนี้

ประเภทของสินเชื่อบริการหนี้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เงินกู้ระยะสั้น	68	81.93
เงินกู้ระยะปานกลาง	2	2.41
เงินกู้ระยะยาว	9	10.84
ลูกหนี้การค้า	4	4.82
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 145 คน มีประเภทของสินเชื่อบริการหนี้เงินกู้ระยะสั้น มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 81.93 มีประเภทของสินเชื่อบริการหนี้เงินกู้ระยะยาว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.84 มีประเภทของสินเชื่อบริการหนี้ลูกหนี้การค้า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.82 และมีประเภทของสินเชื่อบริการหนี้เงินกู้ระยะปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้ที่ค้ำชำระกับสหกรณ์

หนี้ที่ค้ำชำระกับสหกรณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	7	9.21
5,001 – 10,000 บาท	6	7.89
10,001 – 20,000 บาท	11	14.47
20,001 – 30,000 บาท	22	28.95
30,001 – 40,000 บาท	22	28.95
40,001 บาท ขึ้นไป	8	10.53
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.47 มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 40,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 และมีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ

ระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ปี	16	21.05
2 ปี	21	27.63
3 ปี	14	18.42
4 ปี	6	7.90
5 ปีขึ้นไป	19	25.00
รวม	76	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 76 คน มีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 2 ปี มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 27.63 มีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 1 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 มีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 3 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 และมีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 4 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิก ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับ การเกิดหนี้ค้างชำระ ของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด ใช้วิธีการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ Chi-Square (χ^2) ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อปี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี ภาระหนี้สินรวมทั้งหมด หลักประกันในการกู้เงินกับสหกรณ์ วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ได้แก่ ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ด้านนโยบายการเมือง ปรากฏผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.18 - 4.65

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

เพศ	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 5,000 บาท	5,001 –	10,001 –	20,001 –	30,001 –	40,001	รวม	χ^2	p
		10,000 บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	40,000 บาท	ขึ้นไป			
ชาย	3 (7.14)	3 (7.14)	3 (7.14)	13 (30.95)	14 (33.33)	6 (14.29)	42 (55.26)	6.004	.306
หญิง	4 (11.76)	3 (8.82)	8 (23.53)	9 (26.47)	8 (23.53)	2 (5.88)	36 (44.74)		
รวม	7 (9.21)	6 (7.89)	11 (14.47)	22 (28.59)	22 (28.59)	8 (10.53)	76 (100)		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นเพศชาย มีจำนวนหนี้ค้างชำระ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศของสมาชิกกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.306$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

อายุ	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาท ขึ้น ไป	รวม	χ^2	p
20 – 30 ปี	1 (7.14)			2 (40.00)	2 (40.00)		5 (6.58)		
31 – 40 ปี		1 (6.67)	6 (40.00)	6 (40.00)	6 (40.00)	1 (6.67)	15 (19.74)		
41 – 50 ปี	1 (4.00)	1 (4.00)	6 (24.00)	5 (20.00)	10 (40.00)	2 (8.00)	25 (32.89)	27.680	0.117
51 – 60 ปี	5 (20.00)	2 (8.00)	2 (8.00)	8 (32.00)	3 (12.00)	5 (20.00)	25 (32.89)		
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป		2 (33.33)	2 (33.33)	1 (16.67)	1 (16.67)		6 (7.90)		
รวม	7 (9.21)	6 (7.89)	11 (14.47)	22 (28.59)	22 (28.59)	8 (10.53)	76 (100)		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีหนี้ค้างชำระ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.117$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

สถานภาพ	ต่ำกว่าหรือ	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
	เท่ากับ	5,000 บาท	10,000 บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	40,000 บาท			
โสด				2	2		4		
				(50.00)	(50.00)		(5.26)		
สมรสอยู่	6	3	9	15	18	5	56		
ด้วยกัน	(10.71)	(5.36)	(16.07)	(26.79)	(32.14)	(8.93)	(73.68)	16.904	0.325
สมรส							1		
แยกกันอยู่							(100)		
หม้าย/หย่า	1	3	2	5	2	2	15		
ร้าง	(6.68)	(20.00)	(13.33)	(33.33)	(13.33)	(13.33)	(19.74)		
รวม	7	6	11	22	22	8	76		
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีสถานภาพ สมรสอยู่ด้วยกัน มีหนี้ค้างชำระ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่าค่า $p = 0.325$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า	10,001 – 20,001		20,001 – 30,001		30,001 – 40,001		รวม	χ^2	p
	หรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาท ขึ้นไป				
ต่ำกว่า	2	4	5	11	4	2	28			
มัธยมศึกษา	(7.14)	(14.29)	(17.86)	(39.29)	(14.29)	(7.14)	(36.84)			
มัธยมศึกษา	3	2	5	5	6	4	25			
ตอนต้น	(12.00)	(8.00)	(20.00)	(20.00)	(24.00)	(16.00)	(32.90)			
มัธยมศึกษา	2		1	6	10	2	21	18.059	0.260	
ตอนปลาย	(9.52)		(4.76)	(28.57)	(47.62)	(9.52)	(27.63)			
/ ปวช.										
ปวท./					2		2			
ปวส./					(100.00)		(2.63)			
อนุปริญญา										
รวม	7	6	11	22	22	8	76			
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีหนี้ค้างชำระ 20,001 – 30,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.260$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเกษตรกรกรรมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

อาชีพ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาท ขึ้นไป	χ^2	p
	ข้าว		4.175					
มันสำปะหลัง		10.984					0.052	
อ้อย		17.107					0.004*	
ข้าวโพด		2.049					0.842	
ผัก		8.400					0.136	
ไม้ผล		4.796					0.441	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเกษตรกรกรรมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ พบว่า อาชีพปลูกอ้อย มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น อาชีพปลูกข้าว อาชีพปลูกมันสำปะหลัง อาชีพปลูกข้าวโพด อาชีพปลูกผัก และอาชีพปลูกไม้ผล ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อปีกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

รายได้เฉลี่ยต่อปี	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาท ขึ้นไป	รวม	χ^2	p
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท	2 (15.38)	3 (23.08)	3 (23.08)	4 (30.77)	1 (7.69)			
50,001 – 100,000 บาท	3 (9.09)	3 (9.09)	5 (15.15)	11 (33.33)	6 (18.18)	5 (15.15)	33 (43.42)	27.072	0.352
100,001 – 150,000 บาท	1 (5.00)		2 (10.00)	5 (25.00)	11 (55.00)	1 (5.00)	20 (26.32)		

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ย ต่อปี	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 5,000 บาท	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
		10,000 บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	40,000 บาท	บาท ขึ้นไป			
150,001 –	1		1	1	3	1	7		
200,000 บาท	(14.29)		(14.29)	(14.29)	(42.86)	(14.29)	(9.21)		
200,001 –					1	1	2		
250,000 บาท					(50.00)	(50.00)	(2.63)		
250,001 บาท				1			1		
ขึ้นไป				(100)			(1.31)		
รวม	7	6	11	22	22	8	76		
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท และ 100,001 – 150,000 บาท มีจำนวนหนี้ค้างชำระ 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 50.00

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อปีกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.352$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อปีไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท	1	3	2	1	1		8		
	(12.50)	(37.50)	(25.00)	(12.50)	(12.50)		(10.53)		
50,001 – 100,000 บาท	2	3	4	10	2	4	25		
	(8.00)	(12.00)	(16.00)	(40.00)	(8.00)	(16.00)	(32.90)		
100,001 – 150,000 บาท	2		4	8	8	2	24		
	(8.30)		(16.70)	(33.30)	(33.30)	(8.30)	(31.58)	35.973	0.073
150,001 – 200,000 บาท	1		1		4	1	7		
	(14.30)		(14.30)		(57.10)	(14.30)	(9.21)		
200,001 – 250,000 บาท				3	4		7		
				(42.90)	(57.10)		(9.21)		
250,001 บาทขึ้นไป	1				3	1	5		
	(20.00)				(60.00)	(20.00)	(6.57)		
รวม	7	6	11	22	22	8	76		
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท มีจำนวนหนี้ค้างชำระ 20,001 – 30,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.073$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อปี ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินสถาบันการเงินกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

หนี้สินสถาบัน การเงิน	ต่ำกว่าหรือ	5,001 –	10,001 –	20,001 –	30,001 –	40,001	χ^2	p
	เท่ากับ	10,000	20,000	30,000	40,000	บาท ขึ้นไป		
	5,000 บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท		
ช.ก.ส.							4.348	0.500
ออมสิน							3.607	0.607
กองทุนหมู่บ้าน							1.229	0.942
กองทุน ส.ป.ก.							3.268	0.659
อื่นๆ (นอกระบบ)							9.989	0.076
ไม่มี							1.464	0.917

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินสถาบันการเงินกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ พบว่า ทุกอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างภาระหนี้สินกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ภาระหนี้สิน	ต่ำกว่าหรือ	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
	เท่ากับ	–	–	–	–	บาท			
	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	40,000	บาท ขึ้นไป			
		บาท	บาท	บาท	บาท				
ต่ำกว่าหรือ	2	1	2		1		6		
เท่ากับ 20,000	(33.33)	(16.67)	(33.33)		(16.67)		(7.90)		
บาท									
20,001 – 30,000			14	1	2		4	45.660	0.007*
บาท			(25.00)	(25.00)	(50.00)		(5.26)		
30,001 – 40,000	2			1	1		4		
บาท	(50.00)			(25.00)	(25.00)		(5.26)		

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ภาระหนี้สิน	ต่ำกว่าหรือ	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
	เท่ากับ	–	–	–	–	บาท			
	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	40,000	ขึ้นไป			
		บาท	บาท	บาท	บาท				
40,001 – 50,000 บาท		3	2	3			8		
		(37.50)	(25.00)	(37.50)			(10.53)		
50,001 – 60,000 บาท	1	1	2	7	2		13		
	(7.69)	(7.69)	(15.38)	(53.85)	(15.38)		(17.11)		
60,001 บาทขึ้นไป	2	1	4	10	16	8	41		
	(4.88)	(2.44)	(9.76)	(24.39)	(39.02)	(19.51)	(53.94)		
รวม	7	6	11	22	22	8	76		
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีภาระหนี้สิน 60,001 บาท ขึ้นไป มีจำนวนหนี้ค้างชำระ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 39.02

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาระหนี้สินกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่าค่า $p = 0.007$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระหว่างภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักประกันในการกู้เงินกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

หลักประกันในการกู้เงิน	ต่ำกว่าหรือ	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
	เท่ากับ	–	–	–	–	บาท			
	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	40,000	ขึ้นไป			
		บาท	บาท	บาท	บาท				
บุคคลค่าประกัน	7	6	10	22	21	5	71	17.445	0.065
	(9.68)	(8.45)	(14.08)	(30.99)	(29.58)	(7.04)	(93.42)		

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001			
หลักประกัน ในการกู้เงิน	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	40,000	บาท ขึ้นไป	รวม	χ^2	p
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท				
หลักทรัพย์ค้ำ ประกัน			1			2	3		
			(33.33)			(66.67)	(3.95)		
บุคคลค้ำ ประกันร่วมกับ หลักทรัพย์					1	1	2		
					(50.00)	(50.00)	(2.63)		
รวม	7	6	11	22	22	8	76		
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้หลักประกันคือบุคคลค้ำประกัน มีจำนวนหนี้ค้างชำระ 20,001 – 30,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.99

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหลักประกันในการกู้เงินกับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.065$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านหลักประกันในการกู้เงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ
กับสหกรณ์

วัตถุประสงค์การกู้ กับสหกรณ์	ต่ำกว่า	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
	หรือ เท่ากับ	5,001	–	–	–			
	5,000 บาท	10,000 บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	40,000 บาท			
เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย	7	6	10	22	22	8	75	
การดำเนินงานใน	9.33)	(8.00)	(13.33)	(29.33)	(29.33)	(10.67)	(98.68)	
การทำเกษตรตาม								
แผนงานผลิต								5.988
เพื่อการลงทุนใน			1				1	
สินทรัพย์			(100)				(1.32)	
การเกษตร								
รวม	7	6	11	22	22	8	76	
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิตและมีจำนวนหนี้ค้างชำระ 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 29.33

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.307$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของพื้นที่ทำการเกษตรกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร	ต่ำกว่า	5,001	10,001	20,001	30,001	40,001	รวม	χ^2	p
	หรือเท่ากับ	บาท	บาท	บาท	บาท	บาทขึ้นไป			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	3	2	1	4	3	1	14		
10 ไร่	(21.43)	(14.29)	(7.14)	(28.57)	(21.43)	(7.14)	(18.42)		
11 – 20 ไร่	2	3	4	6	2	1	18		
	(11.11)	(16.67)	(22.22)	(33.33)	(11.11)	(5.56)	(23.68)		
21 – 30 ไร่	1	1	3	7	5	1	18	36.750	0.061
	(5.56)	(5.56)	(16.67)	(38.89)	(27.78)	(5.56)	(23.68)		
31 – 40 ไร่	1		2	4	8	1	16		
	(6.25)		(12.50)	(25.00)	(50.00)	(6.25)	(21.05)		
41 – 50 ไร่			1	1	4	2	8		
			(12.50)	(12.50)	(50.00)	(25.00)	(10.53)		
51 ไร่ ขึ้นไป						2	2		
						(100)	(2.64)		
รวม	7	6	11	22	22	8	76		
	(9.21)	(7.89)	(14.47)	(28.59)	(28.59)	(10.53)	(100)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร 31 – 40 ไร่ และมีจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ 30,001 – 40,000 บาท มากที่สุด เป็นจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของพื้นที่ทำการเกษตรกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ พบว่า ค่า $p = 0.061$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านขนาดของพื้นที่ทำการเกษตรไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของสหกรณ์

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตรกับจำนวน
หนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ประสบปัญหาด้านการ ขายผลผลิตทาง การเกษตร	ต่ำกว่าหรือ	5,001 –	10,001 –	20,001 –	30,001 –	40,001	
	เท่ากับ	10,000	20,000	30,000	40,000	บาท ขึ้น	
	5,000 บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท ไป	
		χ^2				p	
ราคาผลผลิตตกต่ำ		7.069				0.216	
ไม่สามารถขายผลผลิตได้		5.734				0.333	
การขนส่งมีต้นทุนสูง		9.351				0.096	
ถูกกดราคาจากพ่อค้า คนกลาง		5.324				0.378	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบปัญหาด้านการขาย
ผลผลิตทางการเกษตรกับจำนวนหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ พบว่า การประสบปัญหาด้านการขาย
ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร
กับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์

ประสบปัญหา ทางด้านภัยธรรมชาติ ในการทำเกษตร	ต่ำกว่าหรือ	5,001 –	10,001 –	20,001 –	30,001 –	40,001	
	เท่ากับ	10,000	20,000	30,000	40,000	บาท ขึ้น	
	5,000 บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท ไป	
		χ^2				p	
ภัยแล้ง		4.299				0.507	
น้ำท่วม		4.113				0.533	

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ประสบปัญหา ทางด้านภัยธรรมชาติ ในการทำเกษตร ในการทำเกษตร	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาท ขึ้น ไป
	χ^2					p
โรครระบาดในพืช		9.716			0.084	
แมลงศัตรูพืชระบาด		5.028			0.413	
อื่นๆ		8.400			0.136	
ไม่ประสบปัญหา		2.487			0.778	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตรกับจำนวนหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ พบว่า การประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตรไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์
กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์

ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์	จำนวนหนี้ที่ค้างชำระ	
	χ^2	p
1 ท่านมีภาระหนี้สินอื่น เช่น ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ เครื่องใช้ไฟฟ้า	17.155	0.643
2 ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้สหกรณ์ไปจ่ายชำระหนี้อื่นๆ ก่อน	15.410	0.422
3 ท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ขอการกู้เงิน	21.419	0.124
4 ท่านมีภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นทุกปี	29.693	0.075
5 ท่านลงทุนมากเกินไปจนทำให้ขาดสภาพคล่องทาง การเงิน	20.174	0.165

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์กับภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ เป็นดังนี้

จำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ เรื่องจำนวนหนี้ค้างชำระไม่มีความสัมพันธ์กับภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์

ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์	จำนวนหนี้ที่ค้างชำระ	
	χ^2	p
1 สหกรณ์กำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป	19.182	0.510
2 สหกรณ์ขาดความสนใจติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้	34.898	0.021*
3 สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินกู้อย่างสม่ำเสมอ	21.092	0.134
4 พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กิริยาไม่สุภาพ	11.983	0.917
5 สถานที่ให้บริการไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ	29.543	0.078
6 คณะกรรมการมีการอนุมัติสินเชื่อด้วยความรัดกุม โดยการวิเคราะห์ลูกหนี้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ	20.972	0.399

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์กับจำนวนหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ เป็นดังนี้

จำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ เรื่อง จำนวนหนี้ค้างชำระได้แก่ สหกรณ์ขาดความสนใจติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ มีความสัมพันธ์กับภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น สหกรณ์กำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินกู้อย่างสม่ำเสมอ พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กิริยาไม่สุภาพ สถานที่ให้บริการไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ คณะกรรมการมีการอนุมัติสินเชื่อด้วยความรัดกุม โดยการวิเคราะห์ลูกหนี้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์

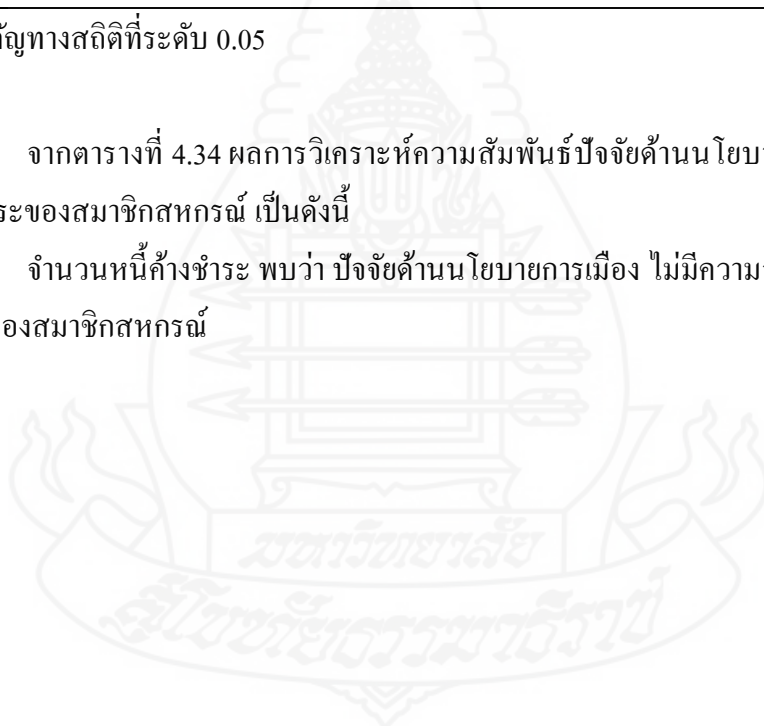
ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับจำนวนหนี้ค้างชำระ
ของสมาชิกสหกรณ์

ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง	จำนวนหนี้ที่ค้างชำระ	
	χ^2	p
1 นโยบายเงินกองทุนหมู่บ้านมีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	20.261	0.442
2 นโยบายการขายหนี้ตาม พรบ.กองทุนฟื้นฟูเกษตรกรและพัฒนา เกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	20.142	0.449
3 นโยบายบัตรสินเชื่อเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	17.518	0.619
4 นโยบายการพักชำระหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือจากการระบาดของ ของโรคโควิด-19 มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	25.314	0.190
5 การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	15.096	0.771

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับภาระ
หนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ เป็นดังนี้

จำนวนหนี้ค้างชำระ พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับภาระ
หนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์

ตอนที่ 3 ระดับของปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์

ข้อมูลระดับปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์
ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์
กับการเกิดหนี้ค้างชำระ ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์

ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ระดับ
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความ สำคัญ
1 ท่านมีภาระหนี้สินอื่น เช่น ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.90	0.969	ปานกลาง
2 ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้สหกรณ์ไปจ่ายชำระหนี้อื่นๆ ก่อน	1.96	0.756	น้อย
3 ท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ขอการกู้เงิน	1.44	0.681	น้อยที่สุด
4 ท่านมีภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นทุกปี	3.35	0.967	ปานกลาง
5 ท่านลงทุนมากเกินไปจนทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน	1.82	0.820	น้อย
รวม	2.29	0.839	น้อย

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านมีภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นทุกปี ค่าเฉลี่ย 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.967 รองลงมาคือ ท่านมีภาระหนี้สินอื่น เช่น ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ เครื่องใช้ไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.969 มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้สหกรณ์ไปจ่ายชำระหนี้อื่นๆ ก่อน ค่าเฉลี่ย 1.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.756 ท่านลงทุนมากเกินไปจนทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน ค่าเฉลี่ย 1.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ขอการกู้เงิน ค่าเฉลี่ย 1.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.681 มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ระดับของปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์

ข้อมูลของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระ ด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์

ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ระดับ
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความ สำคัญ
1. สหกรณ์กำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูงเกินไป	2.26	0.943	น้อย
2. สหกรณ์ขาดความสนใจติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้	3.50	0.684	มาก
3. สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินกู้อย่างสม่ำเสมอ	2.03	0.839	น้อย
4. พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กิริยาไม่สุภาพ	1.65	0.841	น้อยที่สุด
5. สถานที่ให้บริการไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ	3.18	0.962	ปานกลาง
6. คณะกรรมการมีการอนุมัติสินเชื่อด้วยความรัดกุม โดยการวิเคราะห์ลูกหนี้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ	2.22	0.873	น้อย
รวม	2.47	0.857	น้อย

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สหกรณ์ขาดความสนใจติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ ค่าเฉลี่ย 3.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.684 มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ สถานที่ให้บริการไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อค่าเฉลี่ย 3.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.962 มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง สหกรณ์กำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.943 คณะกรรมการมีการอนุมัติสินเชื่อด้วยความรัดกุม โดยการวิเคราะห์ลูกหนี้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ ค่าเฉลี่ย 2.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.873 สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินกู้อย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 2.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

0.839 มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และ พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กิริยาไม่สุภาพ ค่าเฉลี่ย 1.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.841 มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ระดับของปัจจัยด้านนโยบายการเมือง

ข้อมูลของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนีค้ำชำระด้านนโยบายการเมืองที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนีค้ำชำระด้านนโยบายการเมือง

ด้านนโยบายการเมือง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
1. นโยบายเงินกองทุนหมู่บ้านมีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	3.46	0.827	มาก
2. นโยบายการขายหนี้ตาม พรบ.กองทุนฟื้นฟูเกษตรกรและพัฒนาเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	3.10	0.817	ปานกลาง
3 นโยบายบัตรสินเชื่อเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	2.81	0.842	ปานกลาง
4 นโยบายการพักชำระหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือจากการระบาดของโรค โควิด-19 มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	2.88	0.969	ปานกลาง
5 การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน	2.42	0.834	น้อย
รวม	2.93	0.857	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ระดับของปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนีค้ำชำระนโยบายการเมือง ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายเงินกองทุนหมู่บ้านมีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน ค่าเฉลี่ย 46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.827 มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือนโยบายการขายหนี้ตาม พรบ.กองทุนฟื้นฟูเกษตรกรและพัฒนาเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจ

ชำระหนี้ของท่าน ค่าเฉลี่ย 3.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.817 นโยบายการพักชำระหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือจากการระบาดของโรค โควิด-19 มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.969 นโยบายบัตรสินเชื่อเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.824 มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.834 มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร” โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร 2. เพื่อศึกษาระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร ประชากรคือ สมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จำนวน 372 คน ผู้ศึกษาสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยศึกษาเฉพาะที่มีหนี้ค้างชำระ จำนวน 76 คน นำเสนอความสัมพันธ์การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิธีการทางสถิติ คือ 1) ความถี่และค่าร้อยละ วิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ 2) ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ และปัจจัยด้านนโยบายการเมือง 3) ใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ Chi-Square (χ^2) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง กับภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การศึกษามีข้อสรุป อภิปรายความสัมพันธ์ และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร” ผู้ศึกษาสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1.1. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41 – 60 ปี มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา และอาชีพเกษตรกรรวมที่ทำการเพาะปลูกพืช มันสำปะหลัง มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท หนี้สินกับ ธกส. ภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 60,001 บาท ขึ้นไป ใช้นुकคคค้ำประกันในการกู้เงิน

สหกรณ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิต มีพื้นที่ทำการเกษตร 11 – 20 ไร่ และ 21 – 30 ไร่ ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร ภัยแล้ง ใช้สินเชื่อสหกรณ์ประเภท เงินกู้ระยะสั้น มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท และมีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 2 ปี

1.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

ผลการวิจัยพบว่า ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านมีภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นทุกปี รองลงมาคือ ท่านมีภาระหนี้สินอื่น เช่น ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ เครื่องใช้ไฟฟ้า มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้สหกรณ์ไปจ่ายชำระหนี้อื่นๆ ก่อน ท่านลงทุนมากเกินไปจนทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และ ท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์การกู้เงิน มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สหกรณ์ขาดความสนใจติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ สถานที่ให้บริการไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง สหกรณ์กำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป คณะกรรมการมีการอนุมัติสินเชื่อด้วยความรัดกุม โดยการวิเคราะห์ลูกหนี้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินกู้ยืมอย่างสม่ำเสมอ มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและพนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กิริยาไม่สุภาพ มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านนโยบายการเมือง ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายเงินกองทุนหมู่บ้านมีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ นโยบายการขายหนี้ตามพรบ.กองทุนฟื้นฟูเกษตรกรและพัฒนาเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน นโยบายการพักชำระหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือจากการระบาดของโรค โควิด-19 มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน นโยบายบัตรสินเชื่อเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย

1.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

พบว่า การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด พบว่า เพศ อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ กับการเกิดหนี้ชำระของสหกรณ์ ในทุกเรื่อง ยกเว้น อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด เรื่อง ระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อปี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี หนี้สินสถาบันการเงิน หลักประกันในการกู้เงินกับประเภทสินเชื่อของสหกรณ์ วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่การของออมเงิน ในทุกเรื่อง ยกเว้น ภาระหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ เรื่อง จำนวนหนี้ค้างชำระและระยะเวลาการเป็นหนี้กับสหกรณ์ และ ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ เรื่อง ระยะเวลาการเป็นหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับ การเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองกับ การเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ ในทุกเรื่อง ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมืองมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ ในเรื่อง ระยะเวลาการเป็นหนี้กับสหกรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

จากการศึกษา การเกิดหนี้ค้างชำระสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ โดยภาพรวมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41 – 60 ปี มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา และอาชีพเกษตรกรรวมทั้งทำการเพาะปลูกพืช มันสำปะหลัง มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 50,001 – 100,000 บาท หนี้สินกับ ธกส. ภาระหนี้สินรวมทั้งหมด 60,001 บาท ขึ้นไป ใช้บุคคลค้ำประกันในการกู้เงินสหกรณ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิต มีพื้นที่ทำการเกษตร 11 – 20 ไร่ และ 21 – 30 ไร่ ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร ภัยแล้ง กลุ่มตัวอย่างใช้สินเชื่อสหกรณ์ประเภท เงินกู้ระยะสั้น มีหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท และมีระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระ 2 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา รวดเจริญ (2554) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการก่อหนี้ของข้าราชการครู ในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุราชการ 21-30 ปี รายได้เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งอยู่ระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทภรณ์ บุญทอง (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินป่าน้ำขาว จำกัด จังหวัดระนองพบว่า 1) สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุ 41 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับประถมศึกษา สถานภาพสมรส สมาชิกในครอบครัวที่ประกอบอาชีพได้ 2 – 3 คน อาชีพทำสวนยางพาราและรับจ้างทั่วไป มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินพื้นที่ทำการเกษตร 11-30ไร่ รายได้จากภาคการเกษตรต่อปี 60,001 - 120,000 บาท รายจ่ายจากภาคการเกษตรต่อปี 30,000 - 60,000 บาท หนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระกับสหกรณ์ 20,001 - 40,000 บาท หนี้ค้างชำระอื่นทั้งหมดนอกจากสหกรณ์สูงกว่า 150,000 บาท โดยเป็นหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มูลค่าสินทรัพย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันสูงกว่า 500,000 บาท และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิติพงษ์ กิติบุตร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้สินเชื่อการเกษตรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรป่าซาง จำกัด จังหวัดลำพูน พบว่าสมาชิกที่กู้ยืมเงินสหกรณ์ ทั้งหมด 500 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 69.0 มีอายุระหว่าง 41 - 60 ปี ร้อยละ 73.0 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าร้อยละ 81.8 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 83.8 มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 1 - 5,000 บาทต่อเดือน

2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

พบว่า ระดับความเป็นไปได้ของสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ ด้านพฤติกรรมของสมาชิก ด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ด้านนโยบายการเมือง ที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า

ด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ด้านนโยบายการเมือง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทภรณ์ บุญทอง (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินป่าน้ำขาว จำกัด จังหวัดระนองพบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์ พบว่าปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ และปัจจัยด้านนโยบายของรัฐ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ บัวล้อม (2558:บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยอื่นๆ พบว่า พฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร

พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร พบว่า อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับ การเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิก สหกรณ์ กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนครภาระหนี้สิน พบว่า มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ เรื่อง จำนวนหนี้ค้างชำระและระยะเวลาการเป็นหนี้กับสหกรณ์ และ ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ เรื่อง ระยะเวลาการเป็นหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ ยกวัน รายได้เฉลี่ยต่อปี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี หนี้สินสถาบันการเงิน หลักประกันในการกู้เงินกับประเภทสินเชื่อของสหกรณ์ วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ ในการทำการเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่การของออมเงิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้เฉลี่ยต่อปี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี หนี้สินสถาบันการเงิน หลักประกันในการกู้เงินกับประเภทสินเชื่อของสหกรณ์ วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์ ประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตร ประสบปัญหา

ทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตร เป็นปัจจัยที่เป็นหนี้และประสบปัญหาอยู่ในปัจจุบัน จึงทำให้ไม่มีผลต่อการเกิดหนี้เพิ่มขึ้น

ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนครภาระหนี้สิน พบว่า ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์ ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ในเรื่อง ระยะเวลาการเป็นหนี้กับสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ ในทุกเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกร อิ่มสุข (2561) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน(องค์การมหาชน)” ผลการศึกษาพบว่า อายุ อาชีพ สถานภาพ จำนวนบุคคลที่อยู่ในอุปการะ วงเงินกู้ สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้ ระยะเวลาในการชำระคืนต้นเงิน การแบ่งงวดการชำระ และวัตถุประสงค์การใช้สินเชื่อไม่มีผลกระทบต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ดวงชื่น (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่าอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ สภาพการถือครองที่ดิน ขนาดของพื้นที่การผลิต ระยะเวลาในการเป็นลูกค้าธนาคาร จำนวนเงินกู้จากธนาคาร รายได้จากผลิตผล และรายได้เสริมจากอาชีพอื่นๆ ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ ของลูกค้าเงินกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ภัยพิบัติต่างๆ สภาวะเศรษฐกิจ และนโยบายสนับสนุนของรัฐบาล ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการชำระหนี้ ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิ สมด้ว (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา พบว่า สถานะภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยจำแนกตามข้อมูลการกู้เงิน พบว่าประเภทของสินเชื่อ ระยะเวลาในการชำระคืน ภาระหนี้สินรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทราบถึงสาเหตุ ปัจจัยเกี่ยวกับการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด จังหวัดกำแพงเพชร สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการบวนการแก้ปัญหาการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

3.1.1 สหกรณ์ควรจัดประเภทสินเชื่อที่ครอบคลุม ให้เหมาะสมกับอาชีพแต่ละอาชีพ เอื้อต่อการชำระหนี้ ไม่ให้เกิดหนี้ค้างชำระที่เป็นระยะเวลานาน

3.1.2 สหกรณ์ควรจัดการด้านการขยายเวลาการชำระหนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับปัญหาที่เกษตรกรประสบปัญหาในแต่ละ ปี เนื่องจากปัญหาทางธรรมชาติและปัญหาทางการขายผลผลิต ส่งผลต่อการชำระหนี้ของสมาชิกสหกรณ์

3.1.3 สหกรณ์ควรจัดอบรมให้แก่สมาชิก เกี่ยวกับการชำระหนี้ การเกิดหนี้ และแนวทางในการชำระหนี้ เพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้ และเบียดเบียนัดชำระ อีกทั้งยังส่งเสริมให้สมาชิกสามารถแนะนำบุคคลอื่นให้มาสมัครเป็นสมาชิกเพิ่มได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด เฉพาะองค์กรเดียวเท่านั้น เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง การศึกษาในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม ดังนี้

3.2.1 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์ จึงควรทำการศึกษาและวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ควบคู่ไปกับการแจกแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สหกรณ์ สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการคิดค้นปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานด้านสินเชื่อให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้การบริการเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง

3.2.2 ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจ ทักษะหนี้ ของสมาชิกที่มีต่อสหกรณ์ ศึกษาข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น เพื่อให้สหกรณ์ได้ทราบข้อมูลและปัจจัยที่ครอบคลุม เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุง แนวทางสินเชื่อ ให้มีประสิทธิภาพ ลดปัญหาหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ได้

3.2.3 ควรขยายขอบเขตของประชากรที่ศึกษา โดยศึกษาประชากรที่เป็นลูกหนี้กับ
สหกรณ์ทั้งหมด ทั้งที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระและที่เป็นลูกหนี้ปกติของสหกรณ์ เพื่อจะได้นำมา
เปรียบเทียบหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระของสหกรณ์ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิติพงษ์ กิติบุตร. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้สินเชื่อเกษตร ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรป่าซาง จังหวัดลำพูน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คู่มือการบริหารสินเชื่อและแนวทางแก้ไขปัญหาลูกหนี้เงินให้กู้ที่ผิดนัดชำระหนี้. (2551). แนวทางการแนวทางการบริหารหนี้ค้างชำระในสหกรณ์. เอกสารอัดสำเนา กรุงเทพมหานคร.
- คู่มือการบริหารสินเชื่อสหกรณ์. (2561). เอกสารประกอบการปฏิบัติงาน สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย. เอกสารอัดสำเนา
- คู่มือการปฏิบัติงานสินเชื่อสหกรณ์.(2557). เอกสารประกอบการปฏิบัติงาน สหกรณ์การเกษตร โกสัมพีนคร จำกัด . เอกสารอัดสำเนา.
- นันทภรณ์ บุญทอง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินป่าน้ำขาว จำกัด จังหวัดระนอง. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรเมศวร์ อินทรชุมนุม. (2557). รอบรู้เรื่องเงินทอง วางแผนการเงินอย่างไรในยุคเศรษฐกิจตกต่ำ. เอกสารประกอบการบรรยายโครงการให้ความรู้แก่สมาชิก ครั้งที่ 2 ประจำปี 2558. ธนาคารเกียรตินาคิน.
- ปวีณา รวดเจริญ. (2554). การวิเคราะห์สินเชื่อลูกค้าในสำนักงานธุรกิจรุ่งเรือง สังกัด ธนาคารกรุงสยาม จำกัด (มหาชน). การศึกษาอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรรณฤภา ชูนิมิตรกุล. (2552). การเงินธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- รายงานกิจการประจำปีสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนครจำกัด .(2562). เอกสารประกอบวาระการประชุม สามัญประจำปี 2561. ห้องประชุมกาสะลอง โรงเรียนแม่สอด จังหวัดตาก.
- ฤทัยรัตน์ ดวงชื่น. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการชำระหนี้ ของลูกค้าเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วนิดา จันทวงศ์. (2550) ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อเคหะธนาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณิ สมดำ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสินสาขาจะนะ จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- วรางคณา บัวล้อม. (2558). พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีราชา เจริญพานิช. (2526). เอกสารการสอนชุดวิชามนุษยกับสังคม หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศัสตราวุธ วงศ์ราษฎร์. (2551). แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระของสินเชื่อ กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางปะหันอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. บัณฑิตวิทยาลัย กลุ่มวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ศุภกร อิมสุข. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน). การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2528). การจัดการพฤติกรรมมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับการศึกษา
การเกิดหนี้ค้างชำระสหกรณ์การเกษตรโกสัมพีนคร จำกัด

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลสมาชิกสหกรณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตรง □ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1.1 เพศ

- (1) ชาย (2) หญิง

1.2 อายุ

- (1) 20 – 30 ปี (2) 31 – 40 ปี
 (3) 41 – 50 ปี (4) 51 – 60 ปี
 (5) มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพ

- (1) โสด (2) สมรส อยู่ด้วยกัน
 (3) สมรส แยกกันอยู่ (4) หม้าย/หย่าร้าง

1.4 ระดับการศึกษา

- (1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษา (2) มัธยมศึกษาตอนต้น
 (3) มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. (4) ปวท. / ปวส. / อนุปริญญา
 (5) ปริญญาตรี (6) สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 อาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเพาะปลูกพืชชนิดใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ข้าว (2) มันสำปะหลัง
 (3) อ้อย (4) ข้าวโพด
 (5) ผัก ไร่กระเทียม..... (6) ไม้ผล ไร่กระเทียม.....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตรง □ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

2.1 รายได้เฉลี่ยต่อปี

- (1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท (2) 50,001 – 100,000 บาท
 (3) 100,001 – 150,000 บาท (4) 150,001 – 200,000 บาท
 (5) 200,001 – 250,000 บาท (6) 250,001 บาท ขึ้นไป

2.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี

- (1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท (2) 50,001 – 100,000 บาท
 (3) 100,001 – 150,000 บาท (4) 150,001 – 200,000 บาท
 (5) 200,001 – 250,000 บาท (6) 250,001 บาท ขึ้นไป

2.3 ท่านมีหนี้สินหนี้สินสถาบันการเงินอื่นใดอีก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ธกส. (2) ธ.ออมสิน
 (3) กองทุนหมู่บ้าน (4) กองทุน ส.ป.ก.
 (5) อื่นๆ ระบุ..... (6) ไม่มี

2.4 ท่านมีภาระหนี้สินรวมทั้งหมดเท่าไร (รวมหนี้สินสหกรณ์ และหนี้สินภายนอกด้วย)

- (1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท (2) 20,001 – 30,000 บาท
 (3) 30,001 – 40,000 บาท (4) 40,001 – 50,000 บาท
 (5) 50,001 – 60,000 บาท (6) 60,001 บาท ขึ้นไป

2.5 ท่านใช้หลักประกันในการกู้เงินกับสหกรณ์ประเภทใด

- (1) บุคคลค้ำประกัน (2) หลักทรัพย์ค้ำประกัน
 (3) บุคคลค้ำประกันร่วมกับหลักทรัพย์ (4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

2.6 วัตถุประสงค์การกู้กับสหกรณ์

- (1) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในการทำเกษตรตามแผนงานผลิต
 (2) เพื่อการลงทุนในสินทรัพย์การเกษตร

2.7 ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร(ทั้งของตนเองและเช่า)

- (1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ไร่ (2) 11 – 20 ไร่
 (3) 21 – 30 ไร่ (4) 31 – 40 ไร่
 (5) 41 – 50 ไร่ (6) 51 ไร่ ขึ้นไป

2.8 ท่านประสบปัญหาด้านการขายผลผลิตทางการเกษตรในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ราคาผลผลิตตกต่ำ (2) ไม่สามารถขายผลผลิตได้
 (3) การขนส่งมีต้นทุนสูง (4) ถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง
 (5) อื่นๆ ระบุ..... (6) ไม่ประสบปัญหา

2.9 ท่านประสบปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติในการทำเกษตรในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ภัยแล้ง (2) น้ำท่วม
 (3) โรคระบาดในพืช (4) แมลงศัตรูพืชระบาด
 (5) อื่นๆ ระบุ..... (6) ไม่ประสบปัญหา

ส่วนที่ 3 ภาระหนี้ค้างชำระของสมาชิกสหกรณ์

3.1 ท่านใช้สินเชื่อของสหกรณ์ประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เงินกู้ระยะสั้น (2) เงินกู้ระยะปานกลาง
 (3) เงินกู้ระยะยาว (4) ลูกหนี้การค้า
 (5) มากกว่า 1 ประเภท

3.2 จำนวนหนี้ที่ค้างชำระกับสหกรณ์ (ทั้งต้นเงิน ดอกเบี้ยและค่าปรับรวมกัน)

- (1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท (2) 5,001 – 10,000 บาท
 (3) 10,001 – 20,000 บาท (4) 20,001 – 30,000 บาท
 (5) 30,001 – 40,000 บาท (6) 40,001 บาท ขึ้นไป

3.3 ระยะเวลาที่เป็นหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ (ตั้งแต่วันครบกำหนดชำระ)

- (1) 1 ปี (2) 2 ปี
 (3) 3 ปี (4) 4 ปี
 (5) 5 ปีขึ้นไป

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ ที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด โดยแต่ละหมายเลขมีความหมายดังนี้

- 5 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ มากที่สุด
 4 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ มาก
 3 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ ปานกลาง
 2 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ น้อย
 1 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระกับสหกรณ์ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับความสำคัญ ที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้าง ชำระกับสหกรณ์				
	5	4	3	2	1
4. ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์					
4.1 ท่านมีภาระหนี้สินอื่น เช่น ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ เครื่องใช้ไฟฟ้า					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับความสำคัญ ที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้าง ชำระกับสหกรณ์				
	5	4	3	2	1
4. ปัจจัยด้านพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์					
4.2 ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้สหกรณ์ไปจ่ายชำระหนี้อื่นๆ ก่อน					
4.3 ท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ขอการกู้เงิน					
4.4 ท่านมีภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นทุกปี					
4.5 ท่านลงทุนมากเกินไปจนทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน					

ส่วนที่ 5 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสหกรณ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับความสำคัญ ที่ส่งผลต่อการเกิด หนี้ค้างชำระกับสหกรณ์				
	5	4	3	2	1
5. ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานภายในสหกรณ์					
5.1 สหกรณ์กำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป					
5.2 สหกรณ์ขาดความสนใจติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้					
5.3 สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินกู้อย่างสม่ำเสมอ					
5.4 พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กิริยาไม่สุภาพ					
5.5 สถานที่ให้บริการไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ					
5.6 คณะกรรมการมีการอนุมัติสินเชื่อด้วยความรัดกุม โดยการวิเคราะห์ลูกหนี้ก่อนการอนุมัติสินเชื่อ					

ส่วนที่ 6 ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับความสำคัญ ที่ส่งผลต่อการเกิด หนี้ค้างชำระกับสหกรณ์				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านนโยบายการเมือง					
6.1 นโยบายเงินกองทุนหมู่บ้านมีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน					
6.2 นโยบายการขายหนี้ตาม พรบ.กองทุนฟื้นฟูเกษตรกรและพัฒนาเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน					
6.3 นโยบายบัตรสินเชื่อเกษตรกร มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน					
6.4 นโยบายการพักชำระหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือจากการระบาดของโรค โควิด-19 มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน					
6.5 การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล มีผลต่อการตัดสินใจชำระหนี้ของท่าน					

ส่วนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดแสดงความเห็นของท่านลงในที่ว่าง

ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายภูวนาท คำปิ่น
วัน เดือน ปี	1 กุมภาพันธ์ 2527
สถานที่เกิด	อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต(การตลาด) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พ.ศ.2550
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกำแพงเพชร
ตำแหน่ง	นักวิชาการสหกรณ์ปฏิบัติการ

